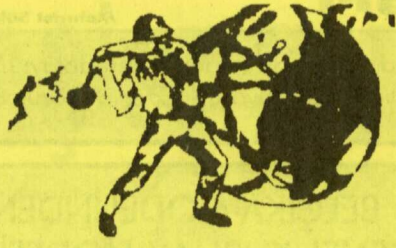

Kıbrıs'ta

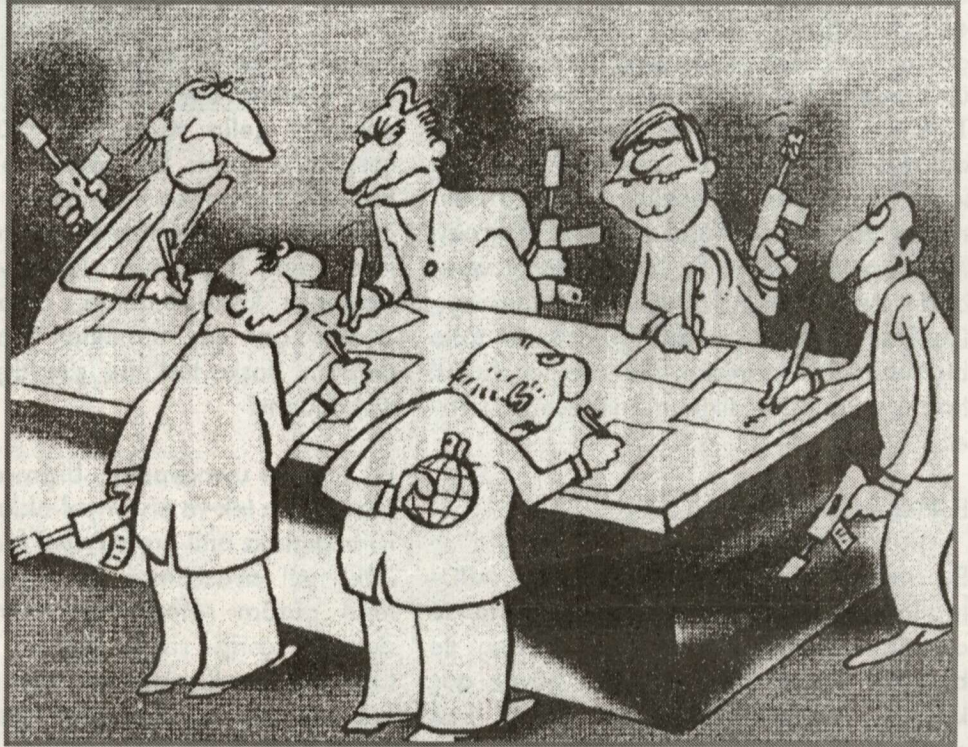
Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

KASIM 2002, Yıl 6 Sayı: 83 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

ANLAŞIN BEYLER!!!

**BU PLAN:
TÜRKİYE VE DENKTAŞ'I,
YUNANİSTAN VE KLERİDES'İ
ABD VE İNGİLTERE'Yİ
VE DE AB'Yİ TATMİN ETMELİ!!!**

KOLAY MI ANLAŞMAK???
NEREDE İNSANLIK...
**NEREDE KIBRIS VE DÜNYA
HALKLARININ ÇIKARLARI...**

BAŞYAZI

HERKESİ TATMİN EDECEK BİR ÇÖZÜM???

31/10/02 tarihli Yeni Düzen gazetesinde, Poos ile Talat arasındaki görüşme sonrası, Talat yoldaşın yorumları şu satırlarla bitiriliyor: 'Poos'dan Türkiye'nin de katılacağı toplantıyla ilgili taleplerini Avrupa Parlamentosu'na götürmesini istediklerini söyleyen Talat, "Poos'u, konunun herkesi tatmin edecek şekilde çözümlenmeye davet ettim" dedi.'

Aynı gün UHH'nin, Denktaş'ın, TC komutanları arasında 'Şahinler'in sesi olarak bilinen Volkan gazetesinde şu başyazı çıktı:

'ANLAŞMA UMUDU VAR MI?

Anlaşma olmasını herkes ister. Yeter ki hak ve çıkarlarımızı koruyan bir anlaşma olsun...Böyle bir anlaşmayı istememek için deli olmak gerekir. Peki, hak ve çıkarlarımızı koruyan bir anlaşma nedir? Bu soruyu yanıtlamak için vazgeçilmez temel ilkelerimizi ortaya koymak gerekmektedir. Nedir bu ilkeler?

1-Anlaşmanın iki eşit ve egemen, kurucu devlete ve iki egemen halka dayanması

2-Self-determinasyon hakkımızın korunması

3-Egemen eşitliğimizin yeni ortak devletin bütün organlarında ve karar alma mekanizmasında korunması, bu çerçevede dönüşümlü başkanlığın ve kararlarda konsensüsün olması

4-Halkımızın yeniden göçmen durumuna düşürülmemesi. Sınır düzeltmeleri dışında büyük oranda toprak tavizini öngörmemesi

5-Anavatan Türkiye'nin etkin ve fiili garantörlüğünün

güçlendirilmiş şekilde devamı

6-Türk-Yunan dengesinin korunması ve bu çerçevede Kıbrıs'ın

bir anlaşmadan sonra Anavatanla eş zamanlı olarak AB'a

üyeliği

7-KKTC vatandaşları arasında ayrımcılık yapılarak "Türkiye'den

gelen vatandaşların geri gidecek" gibi bir koşulun

dayatılmaması

8-Bir anlaşmanın kurucu egemen devletlerinden birisi olacak

olan KKTC'nin, bugüne kadar yaptığı yasaların, anlaşmaların ve

anlaşmadan sonra da 3. ülkelerle belli alanlarda anlaşma

imzalaması ve vatandaşlık verme haklarının güvence altına

alınması

9-İçimize yeniden Rumların dönmesini veya Rum kantonlarının

oluşmasını öngörmemesi

10-KKTC ekonomisi ile Rum ekonomisinin bir geçiş dönemi

içinde mutlaka eşitlenmesi, bunun için özel bir kalkınma

programı uygulanması

Yaşamsal önemdeki vazgeçilmez temel ilkelerimiz bunlardır.

Siz, AB üyeliğini tüm Kıbrıs adına garantilemiş olan Rum

tarafının, bu ilkelerimizi sırf AB uğruna kabul edebileceğine

inanıyor musunuz? İnanıyorsanız büyük bir hayalperestsiniz ve

Rum'u hala tanıyorsunuz demektir. Peki ne olacak? Rum

tarafı hiçbirşeyi kabul etmeyecek ve onlar kendi yoluna biz

kendi yolumuza gideceğiz. AB ise Rum tarafını tam üye

yapmaya kalkarsa, kıyamet kopacaktır...Biz asıl buna

hazırlanalım...'

Haydi Talat yoldaş. Sen Türkiye'yi tatmin

edecek bir çözüm yönünde oldukça büyük

adımlar attın. Öyle ya, Kıbrıs sorununu

burjuva-empyralist düzen içinde çözmek

isteyen herkes ya Türkiye-Denktaş'ı, ya da

Yunanistan-Klerides'i tatmin etme yönünde

adımlar atmak zorunda. Halkımızı ve de Dünya

halklarını boş verin canım. Onlar güçsüz. Onları

bu sorunu çözecek olan büyüklerden kim

takardı ki biz takalım?! Hadi bakalım, şimdi

sıra 'herkesi tatmin edecek şekilde çözüm'

çerçevesinde Volkan'ı da tatmin etmeye

gelmiştir. Hadi hadi. Utanmanın alemi yoktur.

Bi gayret daha! Biraz daha gerçekçilik!

Çözecekler sorunu! Hem de 'herkesi tatmin

edecek şekilde!'

Devamı 2. Sayfada

HERKESİ TATMİN EDECEK BİR ÇÖZÜM???

Biraz da biz gerçekçi olalım. Defalarca dedik. Bir anlaşma olacaksa-buna isteyen 'çözüm olacaksa' da diyebilir- birileri birilerine kendi çıkarlarını empoze edecekler. Ve daha önce de dedik. Bu sıralarda arkalarına ABD-İngiltere ittifakını almış olan, bu ittifakın bir dediğini iki etmeyen Türkiye-Denktaş tarafı arkalarına pek fazla etkili olamayan AB'yi almış olan Yunanistan-Klerides tarafına kendi çıkarlarını, evet ABD-İngiltere ittifakının çıkarlarını empoze etmiş benzerler. Tabii bu empoze işinde bir tarafın istediği herşeyin elde edileceği diye bir kural yok. Volkan'ın baş yazısından anlaşılacak empoze işinde herşeyin elde edilemediğidir. Birkaç eksik var gibi gözüküyor. Türkiye-Denktaş tarafı Volkan üzerinden bu eksiklere işaret ediyor. Türkiye-Denktaş tarafı bu 'eksiklere' rağmen anlaşacak mı, yoksa bu 'eksikleri' gidermek için direnecek mi göreceğiz. Volkan'a bakmayın siz. O işe Türkiye Genel Kurmayı ABD-İngiltere ittifakıyla birlikte karar verecektir. Ama Volkan Türkiye Genel Kurmayı-Denktaş tarafının sesi olduğu oranda daha bir müddet Yunanistan-Klerides ve de AB tarafına karşı bir diklenme süreceğe benzer.

Bekleyecek ve göreceğiz.

Bu arada kimsecikler Fransa'nın ABD-İngiltere ittifakına karşı diklenmekte olduğunu da unutmasın. 'Irak sorunu' ile bağıntılı olarak BM üzerinden büyük güç kavgası veriliyor bu sıralar. Sorun 'Irak sorunu', 'Petrol sorunu' olmak yanında 'Büyük güçler arası güç sorunu'na dönüşüyor.

Bu gelişmenin nereye varacağını bekleyecek ve göreceğiz.

Bu alandaki gelişmelerin 'Kıbrıs Sorunu' ve onun şu anda arkalarına ABD-İngiltere ittifakını almış olan, bu ittifakın bir dediğini iki etmeyen Türkiye-Denktaş tarafının çıkarlarına daha uygun bir çözüme kavuşma ihtimalini çöp kutusuna atması mümkündür.

Pardon yani. Biz anlaşmasınlar demedik. Her zaman yaptığımızı yaptık. Gelişmelere ve muhtemel sonuçlarına değindik. Biz KSG olarak yayına başladığımızdan beri 'anlaşın' dedik. 'Anlaşsınlar' dedik. Biz bu iki kesimin şu veya bu içerikli herhangi bir anlaşmasına karşı çıkmayacağımızı defalarca belirttik. Biz çok anlaşma sever gözükürken, işin aslında çok uzaktan gazel okuma sevenler gibi burjuva-emperyalist taraflardan her hangi birine anlaşmanız şöyle veya böyle olsun da demedik. Anlaşında nasıl anlaşsınız öyle anlaşın dedik. Kabulümüz dedik. Savaşmayında anlaşın, bizim kabulümüz dedik. Yani bu alanda, anlaşma alanında bizden daha sağcı bir sol bulmak imkansızdır. Anlaşsınlar. Ama anlaşamazlar! Bunların derdi özel mülkiyettir. İnsanlık değil. İnsan canı değil

Yeni Düzen yazarları, CTP'liler, vede tüm BM ve AB çatısı altında çözümcüler bir 'çözüm seferberliğinden' dem vuruyorlar! Seferberlik ilan eden komutan askerlerine ve de sefere çıkardığı ordusuna hedef gösterir. Mesela Kemal Paşa'nın 'Ordular, ilk hedefiniz Akdenizdir, ileri' demesi gibidir Nedir bu arkadaşların seferberliğinin hedefi? Çözüm ve AB' mi? Güneydekiler 'Çözüm ve AB'den bir şey (daha doğrusu binbir şey) anlayacak, Kuzeydekiler 'Çözüm ve AB'den bir şey (daha doğrusu binbir şey) anlayacak, ve de ordular tek bir hedefe, 'Çözüm ve AB' hedefine seferber olacak? Öyle mi?

Defalarca dedik. Kıbrıs halkını böyle bir iş için, 'Çözüm ve AB' için seferber etmek istiyorsanız, gelin Kuzey ve Güney'de bu çerçevede ortak bir çözüm planı ortaya koyup halkımıza sunalım, bu plan çerçevesinde seçimlere girip seçimleri kazanalım. Başka türlü laflar ve siyasetler halkımızı kandırmaktan, onların potansiyelini çar çur etmekten başka birşey değildir. Başka türlü bu işler 'dışarıya' kalır! Kalmadımı?

Bu öneriye uymayanlar, bizim anlaşma ve çözüm için tek ve en iyi yol olduğunu gayet iyi bildiğimiz anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetimizi de kabullenmeyenlerin çözüm seferberliği önerileri hiçbir devrimci içeriğe sahip değildir. Tam tesine. Kitlelerin kendi güçlerine olan inancsızlığını depreştirmeyi sürdürmenin, işleri dışarıya, burjuvalara bırakmaya devam etmenin bir aracıdır.

Bu seferberliğin Kuzey'deki anlamı açığa çıkıyor: 'Rumlara' akıl vermeler aldı başını gidiyor. 'Uluslararası hukuk' diyenler, 'Rumlara' uluslararası hukuku boş verin diyorlar-Talatın son makaleleri.

Göz var nizam var der Türkler. Bu anlaşma büyük güçler arasındaki dengelere, dışarıdaki binbir çeşit emperyalistler arası dengelere, onların çıkarlarına tabii kılınarak oluşturulmaktadır. Ne AKEL'in, ne CTP'nin ne de bizlerin hükmü geçmemektedir. Dışarıda pişecek, yemesi de bize düşecek.

Hepimize afiyet şeker olsun. Hele hele anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için çalışmaya yanaşmayan, bu siyasete karşı düşmanlık güden yoldaşlara iyice afiyet olsun.

Güçler dengesini gözetken, empozeler içeren bir anlaşma önerisi önümüze kondu. Ya taraflardan biri, ya da ikisi de tatmin olmadığı için anlaşma olmayacak, ya da taraflardan her ikisi de tam tatmin olmasa da, hatta biri hiç tatmin olmasa da mecburen uyacak ve anlaşma olacak-burjuvazi devrilmedikçe, onlar arasındaki yeni güç dengesi oluşana kadar sürecektir olan yeni bir geçici çözüm ortaya çıkacak-çıkarsa?. Bize de Türkiye'de Evren Paşa Anayasasının referandumla onaylanması gibi anlaş-

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

Elimizde olmayan nedenlerden dolayı bu sayıda yayınlamıyoruz. Özür diliyoruz.

BELÇİKA MODELİNDEN GENEL KURMAY MODELİNE

3 Kasım seçimleri sonrası tek başına iktidar olan AKP'nin başı Erdoğan'ın dış siyasete ait ilk siyaset belirlemelerinden biri Kıbrıs konusunda oldu. AB üyeliği ile bağıntılı olarak tabii ki.

Erdoğan "Belçika modeli" dedi. Dünyanın, bu arada Kıbrıs'ın da kurtuluşunu AB üyeliğinde gören herkes Erdoğan'ın bu sözlerini duyunca dünyayı pembe gözlüklerinin ardında toz pembe görmeye başladılar. Bir gün sonra ise AKP ve de Erdoğan "Belçika modelinin" aslında Denktaş'ın ve Genel Kurmay'ın "Konfederasyon modeli" anlamına geldiğini ilan edince pembe gözlük ardındaki gözler morardı. AKP ve Erdoğan'ın hafiften bir U dönüşü yaptığı söylemi kurtuluş söyleminin yerini aldı.

AKP ve Erdoğan'ın tüm siyasi yaşantıları böylesi U dönüşlerinden oluşur. İkiyüzlülük, demagogluk tüm burjuva siyasetin yol arkadaşı, kaçınılmaz temelidir. Yoksulları desteklemekten insanları yoksullaştırmayı, ondan sonra da onlara aş evlerinde açlıktan ölmeyecek kadar yemek vermeyi -o da verirse-anlayanların, başka bir şey anlayamayanların, tüm varlık ve siyasetlerini burjuva sömürü ve kendilerinden büyük burjuvalara uşaklığa dayandıranların başka çıkar yolu yoktur.

AKP ve Erdoğan, sözde muhalifleri, gerçek ortakları CHP ile

birlikte IMF, DB, ve tüm büyük yabancı bankaların, bunlarla bağıntılı olarak tüm yerli büyük banka ve soyguncuların isteklerini yerine getireceklerdir. Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz. Fabrikalarında yurtdışına ucuz mal satmak için işçilerini köle gibi çalıştıran, belediyelerinde sendikali işçi bırakmayan, faiz haramdır deyip hisse senedi üzerinden bir kaç kuruş biriktirmiş vatandaşın para ve mallarına el koyanlar burjuva, kapitalist üretim tarzı içinde işçileri amansızca sömüren,

küçük mülk sahiplerini yoksullaştıran ondan sonra da Cuma namazına duran burjuvalardır. Ha takkeli ha şapkalı. Hepsini de burjuva.

Takkeli burjuvalar kendilerini büyümek için ellerinden geleni yapacaklar. İktidarın nimetlerini yiyecekler. Yani vatandaşın el emeğini. Bu arada siyasi alanda en büyük Türk burjuvalarının ve onların ağa babaları yabancı ve onlardan da büyük burjuvaların her istediği yerine getirilecektir. Bu meyanda Kıbrıs Sorunu'nun çözümü konusunda da Amerika ve Genel Kurmay tarafından oluşturulan bürokrasinin yönetimi, "Başbakanlık Kriz Masasının" yönetimi sürecektir. AB bu yönetim tarzında daha doğru dürüst bir gedik açamamıştır. Alman Vakıflarının yöneticilerinin casus diye mahkemeye çekilmek istenmesi bu olguyu yansıtmaktadır. Duyan duymayan da casusların bir tek Alman vakıflarında cirit attığını sanacak.

Kıbrıs Sorunu'nda AKP Genel Kurmayın siyasetlerinin, Dışişleri bürokrasisinin siyasetinin dışına çıkamaz. Öyle bir niyeti de yoktur.

Siz boş verin AKPyi ve de sağda solda edilen lafları. Gerçek gelişmelere, gerçek güç dengelerine bakınız. BM'lerde Fransa-ABD çatışmasına, buradaki guruplaşmaya, Türkiye'nin Irak'a karşı savaşa çekilmesine bakınız. Genel Kurmay'ın başı bir hafta ABD'de misafir edildi. Irak, Kürt ve Kıbrıs sorunu, bu arada Rusya sorunu da orada ele alınıp mutlaka kararlara varılmıştır. AKP'de bu kararlara uyacak. Hıristiyanlarla el ele müslüman avına çıkan hükümetin başındaki parti olacak. Seyredin!

Türkiye'deki hükümet değişikliği sonrasında Kıbrıs sorunuyla bağıntılı değişen bir durum yoktur. Gelişmeleri daha önce değindiğimiz gibi çeşitli güç dengelerinin değişimi ve çeşitli güçlerin anlaşma ve kavgaları ile bağıntılı olarak takip etmeye devam edeceğiz. Türkiye'de çeşitli çıkar çatışmaları çerçevesinde kesin bir güç değişikliği ortaya çıkarsa onu da yakın takibe alıp belirleriz. Şimdilik öyle bir durum yoktur!

FAŞİST SALDIRI VE TAVIR

Kıbrıs sorununun en sıcak ve yoğun geliştiği bu günlerde, yaşanan olaylar, Türkiye'de ve de dünyanın birçok yerinde yaşanan faşist hareketlere taş çıkarır hale gelmektedir. Bu faşist hareketlere, Kıbrıs tarihinde birçok kez tanık olduk. Kimileri öldürüldü, kimileri kurşunlandı, kimileri ise bombalandı... Bu yaşanan olayların bir benzeri de, geçtiğimiz günlerde Doğu Akdeniz Üniversitesi Kampüsü'nde gerçekleşti. 1 Kasım Cuma günü yaşanan olayda, faşizm, çirkin yüzünü bir kez daha gösterdi. Elinde Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK gazetesi olan bir arkadaşımıza sırf düşüncelerinden dolayı faşistler, kendilerine yakışır şekilde saldırdılar.

Arkadaşımızı darp eden beş altı faşistin, böyle bir olay olmamasına rağmen, "burada gazete satılıyor, gelin, gereğini yapın" diyerek, okul güvenliğini telefonla aramaları ve okul güvenliğini telefonunu bilmeleri, olayı düşündürücü hale getiriyor. Gelişen süreçte, okul güvenliğinin ve idaresinin, darp edilen arkadaşımız olmasına rağmen, arkadaşımızı adeta suçlu konuma düşürme çabaları da olayın bir başka düşündürücü yanındır.

Tabii ki, tüm bu olaylara ve faşist saldırılara tepkisiz kalmak mümkün değildi. Bu yaşananlara tepki koymak için EKİM Gençlik, Devrimci Dayanışma Konseyi, CTP Gençlik Kolları, YBH Gençlik ve Türkiye'li Demokrat Öğrenciler harekete geçtiler. Olayın sonrasındaki ilk okul günü, bu örgütlerden yoldaşlar, darp edilen arkadaşımızın yalnız olmadığını göstererek, hep beraber olayın olduğu yerde toplanıp yürüdüktan sonra, okulun çimleri üzerine oturup, yapılan faşist saldırıya karşı sessizce tepki koydular. Daha sonra ise aynı örgütlerin aldığı kararlar, Perşembe günü, bu faşist saldırı kitlesel bir basın açıklamasıyla kınandı. Bu basın açıklamasında, yaşanan spesifik olayın ardında, aslında demokratik ve özgürlükçü bir tüzükle yönetilmememizin ve dahası yönetim mekanizmasında hiçbir söz hakkımızın olmaması ve YÖK gibi gerici bir kurumun varlığı protesto edildi.

Basın açıklamasının okul dışarısında yapılmasına rağmen, öğrencilerin örgütlü ve kararlı tavırlarından rahatsız olan okul hanedanlığı, anti-demokratik yapısının koruyucuları olan güvenlik görevlilerini olay yerine göndererek, üç arkadaşımızı ifadelerini almak üzere güvenlik binasına götürülmelerini sağlamıştır. Bu da, daha önceden belirttiğimiz savın, yani okulun "demokrat" ve "özgürlükçü" yapısının yeni bir kanıtıydı.

EKİM Gençlik, Devrimci Dayanışma Konseyi, CTP Gençlik Kolları, YBH Gençlik ve Türkiye'li Demokrat Öğrenciler'in sergiledikleri dayanışma örneği, ilerisi için umut vericiydi. Fakat değinmeden geçemeyeceğimiz bir diğer konu ise, faşist saldırı sonucu oluşan örnek dayanışmada, TKP'li "yoldaşlar"ın olmayışını. TKP'li "yoldaşlarımızın" olaydan bir iki gün önce, 30 Ekim tarihinde yaptığı, "bizim gündemimiz oldukça yoğun olduğundan, bir müddet ortak faaliyetlere katılmayacağımızı üzümlerle belirttiklerimize. Süreç içerisinde gerekli gördüğümüz noktalarda dayanışma içerisinde

olmak isteriz" şeklindeki açıklaması, TKP'nin, eylem sürecine katılmayıp yaşanan faşist saldırıya karşı tepki vermeyi gerekli görmediğinin bir ifadesi olarak algılandı. Tüm bu yaşananlar, "Birlik, Mücadele, Dayanışma" sloganımızın gerek DAÜ'de, gerekse ülkemizin genelinde hayata geçirilmesinin gerekliliğini bir kez daha kanıtlamıştır.

EKİM Gençlik, CTP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, DDK ve Türkiye'li Demokrat Öğrenciler'in ortak olarak basına yayınladığı bildiriye aynen yayınıyoruz.

KAMUOYUNA DUYURU

1 Kasım Cuma günü DAÜ'de bir arkadaşımızın elinde görünen bir gazeteden dolayı yapılan faşist saldırıya kınıyoruz. Bu saldırı, düşünce özgürlüğüne karşı gerçekleştirilmiş bir saldırdır. Bu tip saldırılar, bizi asla yıldıramaz, aksine bizi birbirimize daha fazla kenetler.

Bilim yuvası olması, sorgulayan, düşünen, araştıran, üreten nesiller yetiştirilmesi gereken üniversiteler, anti-demokratik yasalarla, tepeden inme üniversite yöneticileriyle, öğrencilerin temsil edilememesiyle ve gerici YÖK kurumlarıyla baskıların, bilimsel düşünceden uzak mantığın egemen olduğu kurumlar haline gelmiştir.

DAÜ'deki siyasi hesaplaşmaları, sermaye kesimlerinin çıkar savaşlarını protesto ederiz. Üniversiteler, ticarethane mantığı ile, kar amacıyla çalışamaz! Bizler, yürüyen dolarlar değil, öğrencileriz! Bizleri sermaye sanan zihniyeti kınıyoruz!

Bizler ilerici-demokrat öğrenciler olarak, özerk, bilimsel temelde çalışan, öğrencilerin katılımının sağlandığı bir üniversite yönetiminin olacağı, mekanikleşmiş memurlar değil, soran, sorgulayan düşünen insanlar yetiştiren bir üniversite istemimizi bildirir, bu amaçlar için tüm ilerici-demokrat öğrenci arkadaşlarımızı birlikte hareket etmeye çağırırız.

Toplumun aydınlık yüzleri olan biz üniversite öğrencileri, üzerimize çöken YÖK karanlığından, bu tür faşist saldırılardan, anti-demokratik uygulamalardan ve kurumlardan kurtulmak için, tüm öğrenci arkadaşlarımızı akademik mücadele için omuz omuza mücadeleye çağırıyoruz.

CTP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Ekim Gençlik, DDK, Türkiye'li Demokrat Öğrenciler

DAÜ-KÖB BASIN AÇIKLAMASI

DAÜ'de bir öğrenciye yapılan faşist saldırıya kınayan DAÜ Kıbrıs'lı Öğrenciler Birliği (DAÜ-KÖB)'nin basın açıklamasını aynen yayınıyoruz.

1 Kasım 2002 tarihinde Doğu Akdeniz Üniversitesinde meydana gelen düşünce özgürlüğüne ve insan haklarına karşı yapılan saldırıya kınar ve Doğu Akdeniz Üniversitesi Kıbrıs'lı Öğrenciler Birliği olarak yetkilileri göreve davet ederiz.

Bizler düşünen ve üreten üniversite gençleri olarak yapılan bu anti-demokratik saldırı karşısında demokrasiden yana olan tavrımızı ortaya koyuyor ve bu saldırıya kınıyoruz.

DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ KIBRIS'LI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

DAÜ - KÖB BŞK. MUZAFFER META

Gancelli

evren MANER

Bir Garip Erdoğan

Türkiye'de seçimleri AKP'nin kazanması bende pek bir çok etkisi yaratmadı...
Seçim öncesi hep sorulara söyledim...
Tayyip Erdoğan hapisten çıktığı andan beridir belki de hiç düşünmediniz...

Bu adam ne yapacak, diye!
Her sorana "Tayyip" dedim ben son güne kadar...
Güldüler geçtiler, biraz da şok oldular...
Seçim gecesinin ardından da yine aynı gülümsemeleri ve de şoklarını devam ettirdiler...
Yani değişen bir şey olmadı uzun lafın kısası...
Tek bilen ben mi oldum?
Kesinlikle hayır...

***

Birincisi IMF yani ABD, kesin biliyorlardı...
Onun planları olmadan Türkiye'de ne hükümet tek başına iktidara gelir ne de Musul'dan söz edilir...

İkincisi AB!
Yani bunlar bilmeyecek de sokaktaki halk mı bilecekti kimlerin kazanacağını ve de iktidara geldiklerinde ne yapmaları gerektiğini?
Asker ile sermaye ilişkisinin gerildiği bir noktadan geçiyoruz...
Bakın Erdoğan iktidara gelir gelmez hemen ağzından kaçırıyor...
Belçika modeli!
Çoğu gazeteci hemen büyük bir iş edasıyla olayın üstüne cumburlop atladı...
Erdoğan'ın acemiliği diye...

***

Olay ne AKP'nin yetenezsizliği, ne de Tayyip Erdoğan'ın cahilliklerinden, acemiliğinden kaynaklanıyor bir kere...
Tayyip devlet politikalarını da, Kıbrıs sorunu da çok iyi bilir...
AKP, AB ve Kıbrıs sorunu konusunda kendince politikalar belirlemiş ve bir strateji planlamış...

AB ile görüşmeler yapmak için sabırsızlanmak boşuna değil...
Anlaşıyor ki Tayyip Erdoğan ve AKP, ABD ve AB'ye seçimlerden önce bazı sözler vermiş!

AB'ye girmek için istenenlerin yerine getirilmesi ve Kıbrıs sorununun çözülmesi de bu verilen sözlerin bir kısmını oluşturuyor mu göreceğiz...

Ama şimdilik görünen tek şey varsa o da AKP'ye emperyalist güçlerin desteği ve emperyalistlerin işbirlikçisi sermaye çevreleri ile bunların baskısının AKP'nin seçilmesi için gösterdiği gayret!
Sanırım bu şimdilerde daha iyi anlaşılıyor...

***

Belçika modeli Türkiye'ye çok mu aykırı?

Hiç sanmıyorum!
Kimse çıkıp da Tayyip'e "vatan haini" diyemedi...
Biraz araştırdım...

Belçika modeli meğersem bir dönem Türk dış politikası olarak savunulmuş...

Yani şimdi savunulan Konfederasyon politikası pazarlığın bir parçası...

Türk milli politikası ile AKP'nin politikası arasındaki fark, AKP'nin son anda söylenmesi beklenen politikadan fire vermesidir...

TC emperyalizminin çıkarları uğruna milli politikada böyle yazmaz...

Milli politika; müzakerenin sonuna kadar gerilmesi ve mümkün olan en fazla tavizin koparılmasıdır...

***

Mecliste anayasayı bile değiştirecek çoğunluğa gelmiş AKP ile derin devlet ilişkileri nasıl bir şekil alacak ileride göreceğiz...

İster öyle olsun ister böyle kabak yine biz emekçilerin başına patalayacak...

Kıbrıs'ta TC çözmek ister mi, bu NATO toplantısından çıkacak olan karara bağlı...

Ama güneyde kime sorsanız size vereceği cevap şu olur...

Birincisi TC'yi asker yönetiyor...

İkincisi çözüm olacaksa olsun, ama neden AB'ye girelim...

Üçüncüsü de AB bizi istiyor, Orta Doğu'da üsse ihtiyacı var...

Bir diğer profesyonel yorumcular da, ki onları ya meyhanelerde ya da efkâr dağıtırken bulursunuz, Kıbrıs AB'nin içinde bir turizm adası, cennet olup çıkacak!

Hangisine mi inanalım?

Ben diyorum ki kullanılabilir durumda olup da istemediğiniz elbiselerinizi bana ulaştırın...

Yeni bir kampanya başlattık...

Afganistan'da esir kampı hayatı yaşayan insanlara yollayacağız...

Hey Yeni Dünya Düzensizliği...

Kıbrıs kadar olup da her allahın günü her kafadan bir alternatif üretmek istemeyen entelektüel meyhaneciler gibi sen de umutlara kapıldın...

Not: Kıbrıs'ta olası bir emperyalist çözüm mü söz konusu? Hem de 12 Aralık'tan önce? Kim demiş? Gerçekten politikacılara güveniyor musunuz yani?

Dünyadan.. Dünyadan... Dünyadan...**Floransa'da Savaşa Karşı Protesto.**

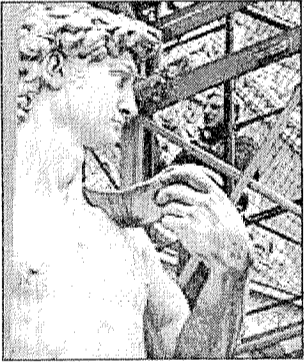
Avrupanın her tarafından katılan yüzbinlerce protestocu Cumartesi günü İtalyanın Floransa eyaletinde savaşa karşı protesto yürüyüşünde seslerini tüm dünyaya duyurdular.

Katılım sayısının beklenenden çok üstünde olması Avrupa halklarının ABD ve İngiltere emperyalistlerine açık bir mesajı oldu. Gösteriye, katılım sayısı hakkında Polis tarafından bir açıklama yapılmamakla birlikte, ortalama 300,000 (üç yüz bin) kişinin katıldığı tahmin edilmektedir.

Bu gösteri, aynı eyalette, beş gündür devam etmekte olan konferans ve seminerlerin patlama noktası oldu.

Gösterinin olaysız geçmesine rağmen, İtalyan görevlileri önceden gerekli tedbirleri almışlar ve gösteri için binlerce polis görevlendirmişler.

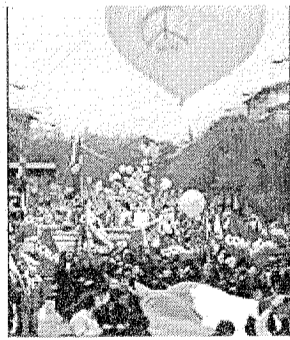
"Savaş Olmasın" pankartının arkasından ıslık ve müzik sesleri eşliğinde göstericiler sokakları doldurdular. 27 yaşındaki Yunanlı gösterici Stavos Valsamis, "gösterideki atmosferin şahane" olduğunu

"Buradaki atmosfer şahane, yeni bir sol gençliğin geliştiğinin kanıtı..."

Stavos Valsamis
Yunanlı Gösterici

belirterek, bunun da "yeni bir sol gençliğin yetiştiğinin bir kanıtı" olduğu şeklinde konuştu

BM Kararlarına Tepki Gösteri karnaval havasında geçse de, gösterinin verdiği mesaj açıktı. Pankartların birinde "savaşınızla birlikte cehennem kadar yolunuz var", başkasında da "Bush, Blair ve Berlusconi - kiralık katiller-" yazılı idi.

Bazı göstericiler de, Batılı devletlerin halkı temsil ettikleri yalanlarına karşı, kızgınlıklarını belirtmek için "Benim adima değil" pankartlarını taşıdılar. Gösteriye katılanların çoğunluğunun Avrupa'lı olmasına rağmen ABD'den de katılan Vietnam gazileri bulunmaktaydı göstericiler ve polis taşkınlık istemiyorlardı.

Cuma günü yapılan foruma katılanlar Birleşmiş Milletler Güvenlik konseyinin aldığı kararlara kızgınlıklarını ifade ettiler. Forum yetkilileri bu kararların halkı ateşlendirdiğini, bunun da Cumartesi yapılan gösteriye katılımın bu kadar iyi olmasını sağladığını belirttiler.

Arjantin'de Ford Fabrikasının Askerle Bağlantısı.

Arjantin'de askeri yönetim döneminde Ford Motor Şirketinin fabrikalarında çalışan bazı işçilerin ortadan kaybolması olayı yoğun baskılardan sonra araştırmaya alındı. Ford Motor Şirketi yöneticilerinin bu dönemde askeri yönetimle işbirliği yaptığı bilinmekteydi.

Savcı Felix Crous, Ford Argentina'da çalışmış olan Pedro Norberto Troiani'nin başka bir mahkemede verdiği tanıklıkta kendi çalıştığı fabrikada gizli askeri hapishanenin varlığını açıklaması neticesinde dava açıldığını belirtti. Mr Troiani La Plata şehrindeki mahkemede, 1970'lerde tutuklanan 25 kişiden biri olduğunu söyledi.

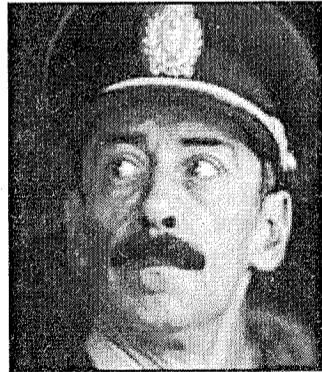
Ford Argentina'nın 1998'de askeri cunta ile işbirliği yaptığının açıklanmasına rağmen bu mahkeme huzuruna sunulan ilk dava oldu.

Crous "bunun doğruluğu ispatlanırsa, bu işbirliğinin Ford Arjantina şirketinin en üst kademelerinin askeri cunta ile işbirliği yaptığı anlamına geldiğinin göstergesi olur" dedi.

1976'da başa geçen General Jorge Videla Emekli Sendika temsilcisi Troiani 1970'lerde Mercedes-Benz şirketinde çalışan 14 işçinin kayıp olmaları konusunda ifade verdi. Ford Arjantina'da kurulmuş olan hapisane hakkında bilgiyi de bu ifadesi sırasında verdi.

Troiani bu hapisaneye gönderilmeden önce 50 gün Ford Arjantina iş sahasında kurulmuş bu hapisanede tutulduğunu anlattı.

Savcının açıklamasında 24 Mart 1976 askeri

1976'da başa geçen General Jorge Videla

darbesinin olduğu gün fabrikaya askerler girmiş ve kayıp olan işçiler en son o gün görülmüş.

Ford Argentina, askeri cunta ile bağları olan ne ilk ne de son araba yapım fabrikasıdır. Daha geçen ay DaimlerChrysler - Mercedes-Benz şirketinin patent sahibi olan şirket- 1970'lerde 14 sendikacının askere teslim edildiğini açıkladı.

Bu açıklamayla da işçilerin "fabrika sınırları içinde kaybolmadıkları(!)" kanıtlanmıştır tezini getirmektedirler.

İnsan hakları guruplarının açıklamalarıyla da, Askeri Darbe sıralarında 30,000 (otuz bin) işçinin ya kayıp ya da ödürüldükleri bilinmektedir.

Anka Kuşu

A. Savaş

Bu Memleket Bizim değil mi, Sayın Talat?

Hızlı günler yaşıyoruz...

Her şey 12 Aralık Kopenhag Zirvesi'ne endekslenmiş durumda...

Her bir siyasi demeç, direk değilse bile, dolaylı olarak bu süreçle ilintili...

Bu sadece, şimdiye kadar "federasyoncu-AB'ci" olarak bilinen CTP, TKP, YBH vs. ile sınırlı değil.

Şimdiye kadar "çözumsuzlük çözümdür" diyen, hatta "Kıbrıs sorunu 1974'te çözülmüştür" iddiasında olanlar bile bugünlerde "Kıbrıs sorunu artık çözülmeli, bir anlaşma sağlanmalıdır." Demeye başladılar. Derviş Eroğlu'ndan tutun da Salih Coşar'a, Serdar Denktaş'a ve hatta AKP lideri Tayyip Erdoğan'a kadar tüm siyasiler anlaşmadan yana görünmeye özen göstermektedirler.

BM Genel Sekreteri Kofi Annan bir plan sunacak mı, sunmayacak mı iyice netleşmiş ve belki de bu yazıyı sizler okurken sunulmuş olacaktır. Bu planın "take it, or leave it" (ya kabul et ya bırak) nitelikli olacağı iddia edilmektedir.

CTP Genel Başkanı M. A. Talat bu konuda ilginç bir yorum yaptı geçen hafta ve şuna yakın şeyler söyledi: Eğer siz anlaşamazsanız size çözümü dayatırlar. Bu da gayet doğaldır.

Neye göre "doğal" Sayın Talat?

Emperyalist bir dünyada büyük güçlerin küçük güçlere dayatma yapması "doğal"dır.

Ekonomimiz onlara tabidir. Bu anlamda siyasi bağımlılığınız da tartışılmaz bir gerçekse, böylesi dayatmalar, emrivakiler gayet "doğal"dır.

Ama, programına sosyalist olduğunu yazan bir partinin böyle bir uygulamayı doğal karşılaması ve buna karşı çıkmaması doğal olamaz.

Hem sosyalist, yani toplumcu olacaksınız, hem de büyük güçlerin, yabancı güçlerin size, yani toplumuza, onun kendi geleceğini belirleme hakkının ihlali anlamına gelecek dayatmaları "doğal" karşılayacaksınız...

Bu mümkün değildir.

Bir yanda toplumunuzun çıkarları ve hakları, diğer yanda büyük emperyalist güçlerin çıkarları ve planları...

Siz kimin yanındasınız Sayın Talat?

Bu memleket bizimse, geleceğimize biz karar vereceksek HER TÜRLÜ müdahale ve dayatmaya karşı çıkmak durumundayız.

Ne dersiniz Sayın Talat?

GERÇEKÇİ OLALIM...

YBH, örgütlenme sekreteri Rasih Keskiner tarafından sunulan 30.10.2002 tarihli basın bildirisinde YBH'nin mevcut düzene karşı sürdürdüğü 13 yıllık mücadeleden haklı olarak övünçle bahsedilmekte, ve YBH üyeleri bu mücadeleleri nedeniyle kutlanmaktadır.

YBH siyasetinde 'Yaratılan vitrinin ve vitrinde yer almak için yarışan vitrinin süslerinin çözüm olamayacağı' tespiti gayet doğru, YBH'nin bu vitrine karşı mücadelesi bizim de kutladığımız bir mücadeledir. Yoldaşları bu mücadeleleri üzerinden bizde kutlarız. Aynı zamanda, mevcut vitrine karşı yürütecekleri her mücadelede yanlarında olacağımızı da belirtiriz.

Aynı zamanda, yoldaşların bu mücadelelerinin daha verimli olmasına bir katkı olarak onları bazı konularda uyarmak isteriz.

Yoldaşların 'gerçek çözümün Kıbrıs'ta federal bir anlaşma ve AB üyeliğinden geçtiği gerçeği' tespiti bizce yanlış bir tespittir. Onların esas övünç kaynaklarının bu tespiti mevcut düzenin koruyucularına karşı yaymaktaki başarılarına dayandırmaları, bu çözüm siyasetini vatandaşlarımızın kabul etmesini bir övünç kaynağı olarak görmeleri, bizim onların bu temeldeki övünçlerini paylaşmamızı imkansız kılmaktadır. YBH, CTP, TKP, BKP, Avrupa-Afrika siyasetlerinin bu çözüm türü üzerine inşası Kıbrıs halkının çıkarına olmamıştır. Onların bağımsızlık kavgalarına yararlı değil zararlı olmuştur.

Şöyleki;

Federal Çözüm planı, İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'ın adamızdaki burjuva gerici güçlerle ilişki içinde Kıbrıs'ın iç işlerine müdahalelerinin bir sonucu, Kıbrıs'ta yaşanan insanlık düşmanı katliamlar ve göçlerin üzerinde yükselen bir siyasettir. Tüm bu burjuva-emperyalist oldu bittilerin kabulü üzerinde yükselen bir siyasettir. Bu siyaset ister federasyon, ister konfederasyon siyaseti olarak karşımıza çıksın, isterse de bölünme siyaseti olarak karşımıza çıksın, burjuva emperyalist dayatmaların kabulleniliği üzerinde yükselir. Güney ve de Kuzey'deki pek çok vatandaşımızın geçim mal hakkından, can hakkından mahrum edilmeleri üzerinde yükselen bir siyasettir. Ve maalesef 13 yıl önce değil, ve de YBH tarafından değil, Denktaş ve Makarios tarafından formüle edilmiş bir siyasettir. Doruk anlaşmalarını hatırlayınız!

Yani, bu siyasetin akıl babası ne YBH, ne de CTP'dir. Denktaş ve Makarios'dur. Eğer bu bir övünç kaynağı ise, bırakınız Denktaş ve Makarios övünsünler. Sizlere ne oluyor ki?

Dahası bu siyasetin hayata geçmesi için en sıkı çalışma yine bu iki kişinin (yani toplum önderleri diye bilinen kişilerin) etrafında Türkiye, Yunanistan ve İngiltere tarafından yapılmıştır. Bugün bir anlaşma olacaksa -Rasih Keskiner yoldaş bu anlaşmanın olacağına kesin gözüyle bakmaktadır- bu gelişmenin YBH ile, CTP ile ve de bu siyaseti savunan diğer partilerle olan bağına göremiyoruz biz! Bir yandan hep bir ağızdan Kıbrıs'lı Türklerin görüşme masasında olmaması üzerine yer gök inletiliyor, öbür taraftan federal çözüm -olacaksa- YBH'nin can bedeli çalışmalarının ürünü oluyor?

'Gerçekçi' olalım yoldaşlar. Bu siyasetin uygulanmasında veya uygulanmamasında ne sizin, ne CTP'nin, ne de AKEL'in bir teranesi okunmamaktadır. Siyaset "gerçek çözümün Kıbrıs'ta federal bir anlaşma ve AB üyeliğinden geçtiği" siyaseti olduğuna okunmayacaktır! Bu siyasi alan, burjuvalara, Kıbrıs'ın burjuva güçleri ve onların sıkı ilişkisi içinde oldukları emperyalistlere ait bir alandır. Onlar arası diplomasi ve güç sorununun alanıdır. Sizin, CTP'nin ve AKEL'in -diğerlerini saymıyoruz- bu alandaki gücünüz

sıfıra sıfır elde var sıfırdır. Sizlerin ve diğerlerinin, ve de bizlerin, bu alanda etki sahibi olmasının tek yolu işçiler ve halkımızın bu çözüm önerisi için devrimci eylemlileridir. Bu siyaset bir reform ve barış siyaseti olarak ele alınıp savunulacaksa, ve bu reform siyaseti için işçiler ve halkımız saflarında devrimci eylemlilik elde edilecekse, bunun tek yolu hem kuzeyde hemde güneyde bu siyaseti savunanların detaylı bir çözüm planı konusunda, ve bu çözümü elde edecek eylem türleri konusunda anlaşması ile mümkün olacaktır. Bu sonuç elde edilmemesi bu alandaki tüm başarı çığlıkları gerçekçi olmayan çığlıklar olarak kalacaktır. Bu çığlıklara da ancak ve ancak YBH ve CTP vb., saflarında ve bu barış çabası için gerçekten ve cefakarca çok mücadele etmiş yoldaşlar kanacaktır. Onlarda kanarsa.

Gel gelelim, Kıbrıs'taki herhangi bir sol siyasetin bu alanda başarı elde etmesi imkansızdır. Çünkü bu siyaset pek çok vatandaşımızın haklarının ihlali üzerinde yükselen bir siyasettir. Milli bölünme üzerinde yükselen bir siyasettir. Böylesi bir siyaset üzerinden, bu siyaseti savunduğunu ilan edenlerin Kıbrıs çapındaki birlikteliği elde edilememiştir ve de elde edilemeyecektir. YBH denemedi ama biz çok denedik. En son Ticaret Odası etrafında Kuzey'de oluşan birliktelik hali hazırda Güney ile sorunlara yol açan bir siyaset olarak açıkça ortaya çıktı. Açık ki burjuvalar arası görüşmelerden halkımız için en iyi sonuçları almaya çalışmalıyız. Ama bunun tek yolu Tüm Kıbrıs'ın tüm sol güçlerinin el ele vermesinden geçer. Yoksa şu veya bu burjuva gücün elinde tam bir oyuncak olmaktan kurtulamayız. Bizi dikkate alan da olmaz! Şu anda yokta!

Tabii ki, devrimci güçler için belirleyici olan sorun kendilerinin işçiler ve halkımız için faydalı olan, Kıbrıs'ı burjuva-emperyalist alanlarda oyuncak olmaktan kurtaracak, milli düşmanlıkları ve çatışmaları ortadan kaldırıp, Kıbrıs'ta emperyalist zinciri kırarak olan bir çözüm türü için iş başı yapmalarıdır. Yani anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için iş başı yapmalarıdır. Bu çözüm türünün imkansızlığı üzerine edilen her bir söz bu çözüm türünün bir an önce hepimizin siyaseti olarak vatandaşlarımıza sunulmasının gerekliliğinin bir ispatıdır. Yadsınması değil!

Bu meydana YBH'nin çözüm sonrası sosyalizm için hazırlıklara başlaması da, yoldaşlar kusura bakmasınlar ama biraz komik kaçmaktadır. Birincisi anlaşma olmamıştır. İkincisi anlaşma olursa ne tür bir içeriğe sahip olacağı bizler tarafından bilinmemektedir. Bizi, bu ülkenin vatandaşlarını kaale alan yoktur. Üçüncüsü, anlaşma şans kaza eseri yoldaşların gerçek çözüm olarak ilan ettikleri bir çözüm olsa bile anti-emperyalist birleşik cephe hükümetine olan ihtiyaç ortadan kalkmayacaktır. 'Tam tersi'. Emperyalist düşmanlar güçlenecektir. Kıbrıs'ın yabancı güçlerin hegemonya alanı olmaları sorunu ortadan kalkmayacaktır. Sosyalizm sorunu Kıbrıs'ta üs sahibi, Kıbrıs'ta hak sahibi ülkelerle dalaşma sorununa bağlı olarak ele alınmaya devam edecektir. Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyaseti gerekliliğini ve varlığını sürdürecektir. Değişiklikler taktiklerimizle bağıntılı olacaktır. Onları da zamanı geldiğinde düşünürüz.

Bir partinin siyasetlerine güvenmesi, başarılarından güç alması iyi bir şeydir. Ama doğru temelde ise. Yoksa boş ve yanlış övünç ve güven, hataları aşmayı önler. Yenilgiyi gizler. Yeni yenilgilerin zeminini oluşturur.

Gerçekçi olalım!

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK
Siyasi Gazete

Londra Mektubu

Kurtuluş Feneri

A. Onal

Gerek Kıbrıs Sorunu'nda gerekse Irak bağlantısında yaşanan kısır döngüde emperyalizm, çıkış yolu için bir dizi planlar ve görüşler önümüze sürmektedir. Emperyalist uzmanların sundukları çözümler, çözüm olmaktan çok yeni çıkmazları beraberinde taşıyor. Emperyalizm-kapitalizmin işçilere ve ezilenlere kan, gözyaşı, açlık ve baskıdan başka hiçbir şey vermediğini görüyoruz.

Oysa 84 yıl önce, 7 Kasım 1917'de, Rusya proleteryası, dünya işçilerine ve ezilenlere kurtuluş yolunu Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni gerçekleştirerek göstermiştir. İşçiler, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni kurarak kurtuluş yolunda ilk adımlarını attılar.

Emperyalizm ve çarlığın baskı, zulüm, kan ve gözyaşına karşı işçiler, kendi geleceklerini ellerine aldılar. İnsanın insan tarafından sömürülmesine ve ezilmesine son vermek ve insanca yaşamak için yeni toplumu, Sosyalist Toplum'u kurmak için yola çıktılar.

Geri kalmış ve feodal bir tarım ülkesi olan çarlık Rusya'sı yerine, işçilerin Rusya'sında en geniş demokrasisi olan Sovyet Demokrasi'sini yürürlüğe koydular. Dünyanın hiçbir yerinde olmayan genel oy hakkını, herkesin seçme ve seçilme hakkını hayata geçirdiler. Dünyanın hiçbir yerinde olmayan, sadece erkek işçilerin değil aynı zamanda kadınların da kurtuluşunu gerçekleştirerek onlara oy hakkını verdiler.

Tarım ülkesi olan Rusya'da işçiler, 18 yıllık bir zaman içinde Sovyetler Birliği'ni dünyanın ikinci büyük sanayi ülkesi haline getirdiler. Ulusların hapisanesi olan Rusya'da ulusal baskıya son verdiler. Ulusal baskıdan yok olmaktan olan milliyetlere gelişmenin yolunu açarak onların gelişmelerini sağladılar.

Karasabana dahi kullanacak demiri olmayan ve ilkel tarım üretimi yapan bir ülkede (Rusya), tarımda modern üretim tekniği ve modern tarım makineleri sayesinde modern tarım üretimini hayata geçirdiler.

Nüfusun %90'ından fazlasının okuma yazması olmadığı bir ülkede kültür devrimi yaparak herkese okuma yazmayı öğrettiler.

Kapitalist kör döğüş üretimi yerine planlı sosyalist üretimi devreye sokarak üretimde krizler yaşamayı ortadan kaldırdılar ve işsizlik olgusunu ülkeden sildiler. Herkese iş güvencesi sağladılar.

18 yıllık bir zaman içerisinde insanın insan tarafından sömürülmesini ortadan kaldırdılar.

Bazı örnekler... İlk genel sağlık hizmetlerini Sovyetler Birliği hayata geçirdi. İlk 17 yaşına kadar mecburi eğitimi yine Sovyetler Birliği hayata geçirdi.

Dünyanın ilk tam otomatik üretimini 1952'lerde Sovyetler Birliği'nde görüyoruz. Otomasyon ve bilgisayarla planlı üretimin hayata geçirilmesi için ilk adımları yine Sovyetler Birliği'nde görüyoruz.

Sosyalizmin tüm bu başarıları karşısında emperyalizm boş durmadı. Daha devrimin ilk yıllarından başlayarak işçilerin iktidarını yıkmak için işçilerin devlete karşı açıktan savaş açtılar. Bu açık savaş emperyalizm, dünya işçilerinin de mücadelesi ile kaybetti. Ancak emperyalizm burada durmadı. Sovyet halkının başarılarını engellemek için emperyalizm ekonomik ambargolar uyguladı. Emperyalizm bunu başaramayınca ükle içinde karşı devrimcilere her türlü desteği vererek onu içten yıkmaya girişti.

Otomasyon sayesinde bolluğa ve komünizme geçileceğini ve dolayısıyla da bürokrasiye olan ihtiyacın yavaş yavaş ortadan kalkacağını gören kesimler, bu gelişmenin önünü kesmek için bir dizi demagojilerle ve işçi sınıfının Komünist Partisi'ne olan aşırı güvenini de kullanarak sosyalizmin ekonomik ve sosyal uygulamalarını yavaş yavaş terkettiler.

Dünyanın örnek toplumu olan sosyalist toplum yavaş yavaş ölüme götürülmüş, ve 1990'larda herkesin açıktan açığa gördüğü hırsızlar ve mafia ülkesi haline gelmiştir. Tüm bu gerilemeler karşısında emperyalizm, komünizmin ne kadar kötü olduğunu Rusya'yı örnek göstererek kendilerine taraf kazanmaya çalıştılar.

Ama nafile...

Son 10 yıllık sürede, herkes kapitalizm-emperyalizmin savaş, kan, gözyaşı ve açlık demek olduğunu görmüştür. Refah ve bolluğun dünyanın her yerinde ancak çok küçük bir azınlık için geçerli olduğunu herkes görüyor.

O zaman, ya bu azınlığın baskısı ve sömürüsü altında, onların keyfi yönetimleriyle yaşamayı kabul edeceğimiz ve her gün kan, gözyaşı, baskı ve açlıkla karşı karşıya kalacağız ya da geleceğimizi kendi ellerimize alarak insanca yaşamak için harekete geçeceğiz. Ya emperyalizmin ilkel üretim ortamında boğaz tokluğuna çalışarak yaşamımızı sürdüreceğiz, ya da mikro-çiplerle tam otomasyonlu üretimi komünizm ortamında devreye koyarak üretim bolluğunu yaratarak tüm toplumun refahını sağlayacağız. Bunun orta yolu yoktur.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi bize gelecek toplumun örgütlenmesinde bir fener gibi yol gösteriyor.

Yaşasın Büyük Ekim Sosyalist Devrimi!

Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik

Soru

12 Aralık'tan sonra Kıbrıs'ta barış olacağına gerçekten inanıyor musunuz?

Polemik

Tayyip ağzından attı bir kere. Belçika modeli dedi. Kim bilir belki de bir bildiği vardır. Acemi politikacı diyenler yanılıyor olmasın! Seçimler gökten zembille düşmedi Türkiye'de, tıpkı AKP'nin iktidara geldiği gibi! Egemenler bu işe sevindi mi dersiniz, yoksa çok mu üzüldüler!?

Universite Günlüğü

DAU'de ülkücü faşist guruplar tarafından gazetemiz elemanlarına karşı yapılan saldırıyı kınıyoruz. Bu kişiye değil, üreten, yaratan, emekçi sınıfın mücadelesine karşı yapılan bir saldırdır. Dünya üzerinde kapitalizm yıkılana ve insanın insan tarafından sömürsü sona erene dek savaşıcağız. Sınıfımızın onuruyla hiç yılmadan bir daha, bir daha, ve bir daha, komünizme dek...

Parası Kutsal Eğitim!
(1)

Ülkemizde eğitim sorunu güncelliğini her zaman koruyan ve yüklenmiş olduğu kutsallık nedeniyle üzerine yorum yapmaktan kaçınılan bir mit haline gelmiştir. Tümöyle hakim ideolojinin güdümünde dogmatik bir kimlik kazanmıştır. Bilimsel, sorgulayıcı ve yorumlayıcı bakış açılarını kabul etmeyen yıkılmaz tabularla örülmüştür. Kuzey Kıbrıs dünyadaki stratejik güçler dengesi içerisinde, yer aldığı bölgenin coğrafik önemi nedeniyle de sistemini bir türlü oturtamamış Türkiye gibi siyasal ekonomik krizlere ve periyodik darbelere sık sık sahne olan bir ülkenin denetimi altında kalmaya mecbur bırakılmıştır. Bunun yarattığı siyasal ve sosyal dengesizlik birçok alanda olduğu gibi eğitimde de zorunlu bir faşizan baskıya sebep olmaktadır. Böyle bir ülkenin, emperyalist devletlerin kendi insanlarına sunduğu sus payı özgürlüklerini taşıyamaması, Doğu Blok'unun yıkılması ile azgınlaşan Kapitalist dünyanın bir getirisi, bir faturasıdır. Silahların gölgesinde beslenen, bıçak sırtındaki dünya düzeni, eğitimi kendi burjuva felsefesi üzerinden faşizan bir baskı altında tutmaya mahkumdur. Şunu belirtmeliyim ki sistemin eğitime kendi ideolojisini empoze etmesini eleştirmek yersizdir. Fakat bizdeki bu şovenist eğitim, temellerini bir nebze ulusal sorundan, bir nebze de sistemin kokuşmuşluğundan kaynaklanan toplumsal hoşnutsuzluktan, işgal rejiminden almaktadır.

Burjuva eğitim sistemi kişiyi ehlileştirerek, tek tip, kendine uygun bir insan modeli haline getirmeye çalışır. Tek boyutlu insan kapitalizm için sömürülmesi kolay bir "meta"dır. İnsanları birçok yönden geliştirmek, kendi kendine yeten ve çevresini değiştiren insan yaratmak ancak sosyalizmin sömürsüz dünyasında mümkündür.

Yönetimi elinde tutan her egemen sınıf eğitimi de kendi çıkarları çerçevesinde düzenler. Eğitim her zaman tabi olduğu sınıfsal dinamiklere değer bir şekilde şunu da yapmaktadır: Devlet okulları yoğun olarak işçi ve emekçi çocuklarına yönelik olduğu için düşünmeyen, sorgulamayan, tek tip insanı yetiştiren kurumlar haline getirilmiştir ve bu okullarda okuyan öğrenciler, işçi emekçi çocukları sosyal hayatın dışına itilmiştir. Çünkü düzen onları kendisi için ucuz işgücü olarak görmekte ve özel fayda beklememektedir. Böylece toplumda sosyal sınıflar arası geçişlerin de önünü tıkamış olmaktadır. Özel okullar temsil ettiği sınıfsal konum itibarıyla kapitalizm için önemlidir. Burada okuyanlar burjuva ailelerin "seçkin" çocukları olduğu için, onlar kapitalist pazarın gelecekteki patronları, yöneticileri olacaklardır bu nedenle eğitim üzerine buraya kadar sözünü ettiğimiz sorunlar bu noktada tamamıyla tersine dönmektedir.

(Devamı gelecek sayıya)

EŞKIYA DÜNYAYA HÜKÜMDAR OLMAZ

Parka

Çoğu kez, basında şu manşetlere, haberlere rastlanız; "x yerde faşist saldırı", "Faşist saldırılar tırmandı", "Faşist saldırılar bizleri yıldırılmaz"... Bu tür haberler, sık sık devrimci basında görülür, çoğu kez de yaşanır.

Faşizm, kapitalizmin, oligarşinin kendini tehlikede hissettiği anlarda ya da devrimci kesimin güçlenmeye başladığını gördüğü zamanlarda, kendine yönelik gelişmeleri, devrimci adımları bastırmak, ezme için her zaman başvurduğu bir silahtır. Bu, nasıl olur?

Burjuva sistemin uzlaşmaz çelişkide olduğu unsur, işçi sınıfıdır, emekçi halktır. Sistem, uyanan halka, yok etme, sindirme, ezme politikalarını, yani faşizmi muhakkak dayatır, uygular. Bunu, gerek resmi, gerekse sivil güçleri aracılığıyla gerçekleştirir. Ancak, halkı bilindirmek, mücadeleye katmak için uğraş veren unsurlar da -ileri işçiler, aydınlar, öğrenciler vb.- faşizmin hedefidirler. Yanlış anlaşılmasın.. Bu unsurları da halktan ayrı tutmamak gerekir. Onlar, halkın evlatlarıdır ve emeğin, halkın kurtuluşu için mücadele ederler. Oligarşi,

tüm bu saydığımız unsurları yok etmez ya da sindirmezse, bilir ki, halk tarafından sömürü saltanatı yıkılacak, tahtından indirilecektir. Bu nedenle, öğrenci de döver, işkence de eder, gözaltında da kaybeder, operasyonlar, katliamlar da düzenler, oradan oraya sürer de, tehdit de eder, yıldırılmaya da çalışır. Oligarşi için hiçbir engel, kural yoktur. İstedikini yapmaya çalışır. Devlet mekanizmaları; kolluk kuvvetleriyle, idari makamlarıyla, mahkemeleriyle, sistemin emrindedir.

Bu savlarımızı, örneklerle desteklemekte yarar vardır. Türkiye örneklerinden başlayalım; 1968 Hareketiyle yükselen ve 70'lerin başlarında bir toplumsal uyanmaya kadar giden, devrim ve sosyalizm mücadelesinin ivme kazandığı dönemde sistem, önce bu mücadeleyi sivil ve resmi faşist saldırılarla durdurmak, kitleleri yıldırarak istemiştir. Bu saldırılar salt fiziki anlamdadır denemez. Sürgün etme, okuldaki atma gibi uygulamalar da bu saldırıların içindedir. Ancak, gelişen mücadeleyi bu yöntemler durduramamış ve 12 Mart askeri faşist cuntası gerçekleştirilmiştir. ABD ve onun sadık köpeği TC oligarşisi, iktidarı tehlikede hissetmiş, toplu kıyımlara, kanlı Kızıdere'lere, idam sehpalarına sarılarak, hareketi bitirmeyi hedeflemiş, ancak, beklenen olmamış, 70'lerin sonuna doğru, devrimci hareket çok ciddi boyutlara ulaşmış, Türkiye, tabir yerindeyse, devrimin eşğine gelmiştir. Bu efendiler, baktılar olmuyor, ikinci bir darbeyi, 12 Eylül askeri faşist cuntasını düzenlemişler, yine tabir yerindeyse, bu balyoz hareketiyle da mücadeleyi geriletmeyi, kendi iktidarlarını da korumayı kısmen de olsa başarmışlardır.

Şili'de sosyalist Salvadore Allende, seçimle işbaşına geldiğinde, sosyalist ekonomiyi hayata geçirmeye başlamış, bunun üzerine de ABD, arka bahçesini, "dikenlerden" ayıklamak için faşist Pinoche'nin komutasında bir faşist askeri darbe düzenlemiş, sosyalist başkan Allende, Pinoche'nin güçleri tarafından, başkanlık sarayında, elinde Fidel Castro tarafından kendisine hediye edilen mavzerle çarpışarak ölmüştür.

Örnekler, yüzlerce... Örnekler bize bir şeyi gösteriyor ki, burjuva sistem, iktidarı için faşizmi her zaman kullanır. Yine bu burjuva sistem, kendisini rahatsız edebilecek en küçük unsur dahi görmezden gelmez, yıldırmanın, korkutmanın, sindirmenin, hatta yok etmenin yollarını arar.

Tüm bu yazılanların bir örneği de, adamızda, geçtiğimiz günlerde yaşandı. Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde bir arkadaşımız, sırf elinde Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olduğu için, sivil faşistlerce saldırıya uğradı, darp edildi. İşte bir yıldırma, sindirme taktiği daha...

Devrimciler, kendilerine bilimimizin ve devrimci mücadele tarihimizin verdiği bilinç sayesinde, hiçbir zaman bu tür faşist saldırılardan yılmadılar, yılmayacaklar da... Bizimkiler, dünyanın her yanında, ölüme dahi giderken, zafer sloganlarını, marşlarımızı haykırdılar, yiğitlikten, onurdan, devrimci iradede hiç taviz vermediler, hiç teslim olmadılar.. Burjuvazinin köpeği faşistler ne yaparlarsa yaparlar, bizleri asla teslim alamadılar, yıldırmadılar. Bu tür saldırılar, devrimci bilincin, devrimci iradenin karşısında her zaman erimeye mahkumdurlar. Şu unutulmamalıdır ki, devrimci irade her zaman kazanmıştır.

Bu bağlamda, ne DAU'de meydana gelen saldırı, ne de gelebilecek diğer saldırılar, bizlere geri adım attırmaz! "Keser döner sap döner, gün gelir hesap döner" diye bir söz vardır. Bu söz de gideceği yeri çok iyi bulacaktır...

Şiir...

Galip Usta

Tuhaf şeyler düşünmekle meşhurdur:

"Kaat helvası yesem her gün" diye düşündü

5 yaşında

"Mektebe gitsem" diye düşündü

10 yaşında

"Babamın bıçakçı dükkanından

Akşam ezanından önce çıksam" diye düşündü

11 yaşında

"Sarı iskarpinlerim olsa

kızlar bana baksalar" diye düşündü

15 yaşında

"Babam neden kapattı dükkanını?

Ve fabrika benzemiyor babamın dükkanına"

Diye düşündü

16 yaşında

"Gündeliğim artar mı?" diye düşündü

20 yaşında

"Babam 50'sinde öldü

Ben de böyle tez mi öleceğim"

Diye düşündü

21 yaşındayken

"İşsiz kalırsam" diye düşündü

22 yaşında

İşsiz kalırsam" diye düşündü

23 yaşında

"İşsiz kalırsam" diye düşündü

24 yaşında

Ve zaman zaman işsiz kalarak

"İşsiz kalırsam" diye düşündü

50 yaşına kadar

51 yaşında "ihtiyarladım" dedi

"Babamdan bir yıl daha fazla yaşadım"

Şimdi 52 yaşındadır

İşsizdir.

Nazım Hikmet

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

Garantörlerin sorgulanmasını CTP engelledi...

(KSG-Özel)BMBP toplantılarında "Garantörleri Sorguluyoruz" eylemi yapılması önerisine CTP karşı çıktı.

BMBP komite toplantısında BKP temsilcisinin 5-25 Kasım tarihleri arasına yayılan eylemlilik sürecinde "Garantörleri Sorguluyoruz" başlığıyla bir eylem önerdi. BKP temsilcisi böyle bir eylemden amacın "1960'tan beri, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin garantörü olan İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin görevlerini yerine getirmediği için garantörlüklerinin sorgulanması" olduğunu ifade etti.

Bu öneriye destek veren KSG temsilcisi şunları ekledi:

"Bırakın görevlerini yerine getirmeyi, bu üç devlet, Kıbrıs halkının 1950'lerden günümüze çektikleri acıların baş sorumlusudurlar. 1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin sözde garantörü olan Yunanistan 1960-1974 arası bir dizi günahın yanı sıra, 1974 faşist darbesinin bizzat düzenleyicisidir. Bu faşist darbe ki, daha sonra Türkiye'nin - diğer garantör - adaya asker çıkarmasına ve adayı ikiye bölmesine zemin hazırlamıştır...

Konu açıldığında Türkiye'nin 1974'te adaya askeri müdahalede bulunmasının 1960 Garanti Anlaşması'ndan doğan haklara dayandırılması koskoca bir demagogidir.

1960 Garanti Anlaşması hiçbir devlete adayı bölme hakkını vermemektedir. Tersine, bu anlaşma

uyarınca İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin ayrı ayrı veya birlikte, Kıbrıs Cumhuriyeti'ne karşı girişilecek herhangi bir saldırı durumunda ve bunun sonucunda bozulacak anayasal düzenin tekrardan tescilli görevi vardır. Yani, her ne sebeple olursa olsun saldırıya uğramış Kıbrıs Cumhuriyeti devletini ve onun anayasal düzenini koruma, bozulmuşsa tekrardan oluşturma görevi...

Halbuki Yunanistan, vazgeçtik koruma ve tekrardan tesis etmesinden, bizzat bu cumhuriyeti yıkmak için askeri darbe düzenlemiştir.

Bunu fırsat bilen Türkiye de anlaşmanın kendine yüklediği görevi yerine getirmek şöyle dursun, adayı ikiye bölmüş, kuzeyini 28 yıldır askeri kontrolü altına almış, bu topraklar üzerinde ayrı bir devlet kurmuş ve şu anda adanın tekrardan birleşmesinin önündeki en büyük engellerden biridir.

Ya İngiltere?

İngiliz emperyalizmi adanın bugünlere gelmesinde başrolü oynayan devlettir. Bu devletten adanın bütünlüğünü, halkının birlikte huzur içinde yaşamasını garanti etmesini beklemek "kurta kuzuyu emanet etmek"ten başka bir şey değildir.

Bu nedenle KSG, "Garantörleri Sorguluyoruz" eylemini destekler ve BMBP'nin bu üç devletin garantörlüklerinin reddi yönünde politika geliştirmesini talep eder."

Tüm bu söylenenlerden sonra CTP temsilcisi Kıbrıs sorununun çözüm

sürecine girildiğini, bu süreçte garantör olarak Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin olumlu rolleri olduğunu, bu anlamda böyle bir eylemin çözüm sürecine olumlu katkı koymayacağına inandıklarını anlattı ve ne böylesi bir politikayı ne de bu yönde yapılacak bir eylemi desteklemediklerini açıkladı.

CTP yöneticilerinin bu tavrından parti tabanının haberi var mı?

Bilmiyoruz...

Biz tüm bu yazılanların "tek yanlı" bir haber olarak kalmaması ve kamuoyunun, öncelikle de CTP tabanının bilgilenebilmesi açısından CTP liderliğinin garantörlerin 1960-1974 arası konumlarını nasıl değerlendirdiğini ve "kapının ardında" olduğuna inandıkları çözümde garantörlüklere nasıl baktıklarını açıklamalarını talep ediyoruz.

Sendikalar yine boş çıktı

Yeni grev tarihleri

13-14 Kasım
22-30 Kasım
4-12 Aralık
16-24 Aralık

İtfaiyecilerin 25 yıldan sonra gerçekleştirecekleri grev Sendika liderlerine göre "Teklemiş".

Yeni grev tarihleri

13-14 Kasım

22-30 Kasım

4-12 Aralık

16-24 Aralık

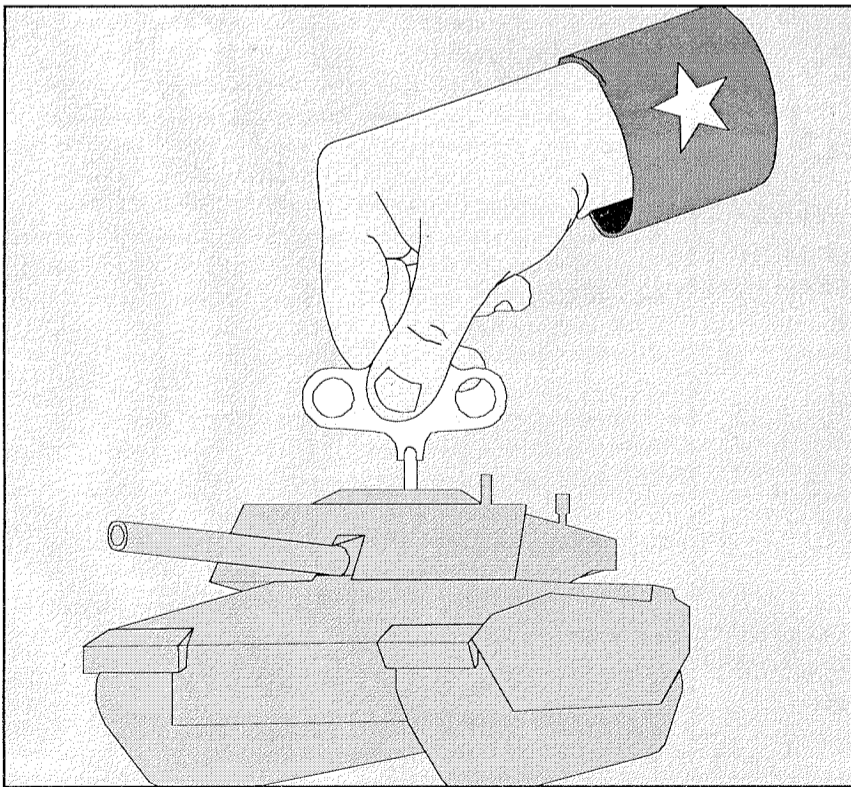
İtfaiyeciler sendikası (Fire Brigades Union (FBU)) genel sekreteri Andy Gilchrist'in, yerel belediyelerin hala kabul edilir bir öneri getirmediklerini vurgulaması-

na rağmen grevler askıya alındı.

Gilchrist yaptığı açıklamada, hükümet bir hafta içerisinde kabul edilir bir öneride bulunmadığı takdirde, planlanan şekilde grevlerin başlayacağını açıkladı.

Bu açıklamanın ardından devlet sözcüleri Çarşamba'ya kadar müddet istediler. Bu süreç içerisinde olumlu sonuçlar elde edileceğini vurguladılar. Gelişen bu durumda grevler şimdilik beklemeye alındı.

IRAK'A KARŞI SAVAŞ: PETROL SAVAŞINDAN DAHA FAZLA BİR ŞEY

ABD-İngiltere ittifakının Irak'a karşı savaş çılgınlıkları haklı olarak petrol savaşını olarak yorumlanmaktadır. Ama bu petrol savaşının ardında daha fazlası da

vardır.

Para piyasası yanında, petrol ve tüm hammadde kaynaklarına hükmetmek ABD-İngiltere ittifakının tüm diğer büyük güçlere karşı kullandıkları bir tekel konumudur. Onlar bu tekel sayesinde tüm diğer emperyalistlerden haraç alırlar. ABD bugün kimsenin baş edemeyeceği büyüklükteki askeri gücünü bu tekel üzerinden elde edilen haraçlarla inşa etmiştir. Bu tekel konumunun en önemli ayağı petrol üzerindeki hakimiyettir. Irak'ın ABD-İngiltere ittifakının hakimiyeti dışında Rusya-Fransa hakimiyeti alanına girmesi, vede bu alan içinde "normal bir dünya ülkesi olarak" hareket etme imkanına kavuşması ABD-İngiltere ittifakının bu alandaki tekeline büyük darbe indirecektir.

Irak'a karşı ambargolar, ve şu anda savaş işte bu tekeli koruma savaşıdır. Savaş Irak'a karşı yapılıyor ama esas hedef Fransadır! ABD-İngiltere ittifakı Rusyayı da yanına alır veya onun hareket alanını kısıtlayabilirse, ABD-İngiltere ittifakının petrol tekel ve bunun üzerinden elde edilen maddi, siyasi ve askeri tekel imtiyazları sarsılmaz. Ama Irak'ta petrol haklarına sahip bir Fransa ortaya çıkarsa, hele hele kendisi de nükleer silahlara ve füzelere sahip bu Fransa nükleer silahlar ve füzelere sahip emperyalist Rusyayla ABD-İngiltere ittifakına karşı bir ittifak kurarsa, dünyada çok şeyler değişir. Şu anda ABD-İngiltere ittifakı böyle bir gelişmeyi önlemenin kavgasını veriyor. Petrol tekelinin ve bunun onlara kazandırdığı güçleri korumanın kavgasını veriyor.

Savaş Irak'a karşı. Ama devler arasında bir savaş sürüyor.

Başka milletlere ve ülkelere karşı savaş propagandası yapmak, savaş yapmak, savaşan barbarlara savaşmak için imkan sunmak insanlık düşmanı suçtur!

KAZANAN DÜNYA HALKLARI OLACAK

Atlım gazetesinden S. Orman

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK gazetesinin Ağustos ayı özel sayısının manşetinde, "sömürge yasaları kalksın, düşünceye ve ifade özgürlüğü" girişinin ardından Şener Levent ve Menduh Ener'e özgürlük talebi yer alıyordu.

Eylül sayısı ile ise gazete güvenmezleri fotoğraflıyordu. Fotoğraf gerçeği ifadelemekle birlikte, yalnızca Kıbrıs'lı emekçiler için değil, dünya halkları için de anlam kazanıyordu. Denktaş, Ecevit, AB, ABD ve diğerleri; dünya halkları için hangi anlamı taşıyordu, hangi kıymetli(!) hizmetleri sunuyorlar?

Savaş, açlık, yoksulluk, zulüm ve diğer icraatlar, emperyalizmin, sömürü zincirinin vazgeçilmezleri yani.

Tüm bunlar, birbirlerinin fotokopisi efendilerin hizmetleri. Onlar paranın ve emperyalizmin tutsakları.

Şener Levent, Memduh Ener ve diğer düşünce suçluları, özgürlük mahkumları ise; düzenin karşısında oluşun, onurlu yaşam sözcüğünün tutsağı. Her biri özgürlük savaşının sözcüsü.

YAKLAŞAN SAVAŞ TAMTAMLARI

Mazlum halklarımızın bir avuç emperyaliste ve çıkar dalaşlarına kurban etmek istendiği günlerin arifesindeyiz. Bir yanımız emperyalist savaşa, öbür yanımız yoksulluğa, açlığa, kana gebe. Yine savaş tamtamları çalıyor. ABD eline aldığı davuluna, uşaklarını verdiği tokmaklarıyla ses katıyor. En sadık uşağı İngiltere'den kayıtsız şartsız destek alan ABD, küçük askeri, uşağı Türkiye'den ise pazarlıklarını içinde barındıran, içten içeyse zorunluluğu ifade eden sesleri duyuyor. AB'li uşaklar ve diğer emperyalist haydutlar ise, zengin petrol rezervlerinden pay alamayacakları kaygıları sonucunda oluşan çatlak sesleriyle duruyor sahnede.

Sahnenin en geniş kesiminde, güçlü olmakla birlikte gücünün farkında olmayan dünya halkları duruyor.

İradesi dışında kararlara bağlanan, anlaşmalara imzası atılan, peşkeş çekilen dünya halkları. Birbirlerinin cepleri doldukça, cepleri boşalan; servetleri arttıkça, farelerle beslenmeye mahkum olan halklar/ bizim

halklarımız.

Dünyada bir haydut dolanıyor. O haydut ki iliklerine kadar kan ve açlık kokuyor. Dolayınca kokuyor ve küçülüyor. Dünyada dolaşan bir hayaletin, çaldıklarını almasından ve intikamından korkuyor.

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı vardır. Kıbrıs halkı da bu hakka sahiptir. Tıpkı Filistin halkı gibi. ABD- İsrail siyonizmine karşı, yıllardır direnen, intifada diyen direngen Filistin halkı gibi, Kıbrıs halkı " Kıbrıslı olmak istiyorum, bu memleket bizim biz yöneteceğiz" demeli ve bu sesini yükseltmeli.

Unutmamak gerekir ki, Denktaş Kıbrıslı emekçileri değil, emperyalist haydutları temsil ediyor. Ve son sözü efendilerine söyletiyor. Son sözü Kıbrıs ve dünya halkları söylemek zorundadır.

Eti geçti duydun mu?

Bıçak kemikte.

Duymadınsa be duy artık Allah'ın kulu.

Bıçak kemikte.

Duy da silkin ne olursun.

Bu ne biçim uyku?

Verilmemiş alınmış hep; yok vurulmuş dağlar gibi.

İnsanlık bu mu?

Çalıyor sömürünün imdat çanları.

Kımlıda da kurtar şu onurunu..

Bıçak kemikte...

Topraksa, paylaşılmış,

Kıyılarsa, yağmalanmış.

Umut hacizde...

Ya bu neyin puşluğu bu?!

Sana yasak, sana olan

İnsan değil haşa..

Bir yağmacı soyu bu.

Bıçak kemikte...

Üretensin, yaratansın, yürütensin dağlar...

Bakma öyle kolot kolot, duvar duvar.

Yetsin artık bu suskunluk.

Bıçak kemikte...

Anasının boynu bükük, babasının kolu kırık,

oğulları kanlar içinde.

Kaldır artık başını!

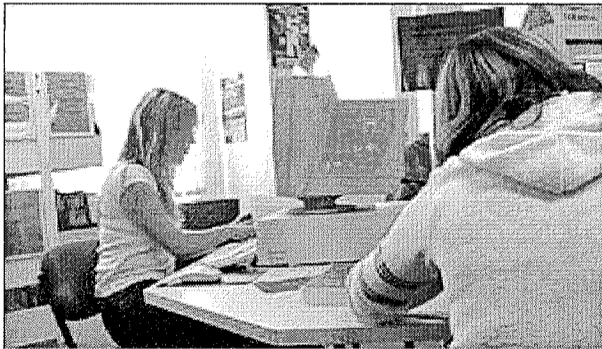
Kalsın benim davam, davana kalsın demiş

ozan...

O davam sensin.

Bıçak kemikte.

Kolej'ler Grevlerden Dolayı Kapalı

Greve öğrencilerden destek.

30,000 (otuz bin) kolej ve üniversite öğretmeninin maaşlar konusunda 5 Kasım'da bir günlük greve gitmesi 40 eğitim alanının kapatılmasını getirdi.

Üyelerimiz greve gitmeyi hiç istemediler ama çaresizlik...

**Dr Mike Wilkinson,
Natfhe temsilcisi**

Kolejler Birliği (The Association of Colleges (AoC)), bu sektörde senelerdir grev yaşanmadığını vurgulayarak bunun da yüksek eğitimin iyi ödediğinin kanıtı olduğunu ısrarla belirtti. Öte yandan yüksek eğitim görevlileri daha iyi maaşlar için senelerdir kavga ettiklerini vurgulayarak, kendi maaşlarının orta ve lise öğretmenlerinin maaşlarından daha az olduğunu açıkladılar.

5 değişik Sendika üyeleri - 'Natfhe', 'the Association of Teachers and Lecturers (ATL)', 'Unison', 'the GMB' ve 'T&G' -, Kolejler Federasyonu'nun %2.3 olarak belirlediği maaş artışını red ettiler.

Sendikalar ve öğretmenler bu öneriyi hakaret olarak kabul ettiklerini açıkladılar. Kolejler Federasyonu ise duymaya alışık olduğumuz "elimizde başka para yok" yanıtını verdi.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

AMAN ADAMLARI ÜRKÜTMEYELİM

Marksizmin en temel hedefi işçi sınıfının kurtuluşu olmuştur. Ancak son yıllarda bir sınıf olarak işçi sınıfının yok olmaya başladığı iddiaları moda haline geldi. İşçi sınıfının yok olmaya başladığını söyleyecek kadar ileri götürmeyenler de, işçi sınıfının kurtuluşu hedefinin günümüz dünyasının ve tek tek ülkelerin acil sorunu olmadığını iddia ediyorlar.

Bu iddialar, elektronik devrim yaşayan Dünyamızda, üretimin otomasyonuna bağlı olarak işgücü kullanımının azalmasına dayandırılmaktadır.

Rekabet gücünü koruyabilmek için otomasyona geçen fabrikalardan çıkarılan işçilerin hizmet sektörlerine kaydığı ve 'işçi' statüsünü kaybettiği iddia edilmektedir.

Bu yaklaşım ülkemize de Kıbrıs Sorununun ele alınışından, bir dizi ekonomik sorunun çözümüne kadar, sol adına ortaya konan tutumlarda kendini göstermektedir.

Kuşkusuz bunlar arasında en önemlisi Kıbrıs Sorunudur. Yaklaşım şudur;

- 'post modernist' bilgi ve iletişim toplumunda işçi sınıfı önemini yitirdiğine göre, onun sosyalizm talebi de acil bir talep olmaz. Bu nedenle Kıbrıs'ta sosyalizm için mücadele etmek lükstür! Acil olan Kıbrıs Sorununa bir çözüm bulunmasıdır. Bu da AB çerçevesinde mümkündür. 'Demokratik' Avrupa'nın norm ve standartları Kıbrıs'ta müreffeh bir toplum yaratmak için gerekli tüm önkoşulları sağlayacaktır. Hele bunu bir elde edelim, sonra sosyalizmi düşünelim!

İki hafta önce YBH tarafından yapılan yazılı bir duyuru, bu anlayışın tipik bir sonucu idi.

Eşeğe binmeden ayaklarını sallayan YBH liderliği, artık Kıbrıs Sorunu'nun çözüldüğünü, bundan sonra sosyalizm için kavganın gündeme gelebileceğini duyuruyordu!!

Aslında bu açıklamayı Kıbrıs Sorunu'nun çözümünün gerçekleşmesini bekleyip de yapmaları, daha acıklıca olurdu. YBH'nin çözümünden sonra sosyalizm için mücadeleye edeceğini öğrenen AB ve ABD, ya bundan korkarla da geri adım atarlarsa, Kıbrıslılara çözüm yakışmaz, varsın böyle idare etsinler derlerse, halimiz n'olur? Aman ,adamları ürkütmeyelim!!

Solon 'radikal' kesimlerini bile böyle pasifist bir çizgiye iten anlayış, günümüz dünyasında, proletaryanın giderek yok olduğu anlayışdır.

Oysa bilimsel araştırmalar belgelemektedir ki evrensel boyutta, proleter nüfus bugün, geçmişte hiçbir zaman olmadığı kadar büyümüştür.

Emperyalizmin eşitsiz gelişimini ve ağır aksak da olsa, dünyanın geri kalmış bölgelerinde feodalizmi tasfiye etmekte olduğu gerçeğini bilerek gözardı eden bu yaklaşımların özünün yalana dayalı burjuva propagandası olduğunu görebilmek için bilimsel verilere bakmak yeterlidir.

20.yy başlarında bunun tersi sözkonusuydu. O dönemde işçi sınıfının dünya nüfusu içinde bir azınlık olduğu iddia edilmekteydi. Bu iddiaların etkisi ile Rusya'da devrimci bir grup olan Narodnikler, ümitlerini işçi sınıfına değil köylülüğe bağladılar ve hüsrana uğradılar. Aynı nedenlerle, Menşevikler de Rus devriminin sosyalist olmak bir yana, proleter bile olamayacağını savundular. Proletaryanın önemini, devrimci değişimin merkez gücünü oluşturan proletaryanın kendi bağımsız politikasını ortaya koymasının gerekliliğinde ısrar eden Lenin tarih önünde haklı çıktı.

Kıbrıs'ta solcusu-sağcısı ülkenin kaderini ABD ve AB'ye terketmiş bekliyor. Sorunun yaratıcılarından barış ve huzur diliyorlar. Bir tek çizgi, proletaryanın bölgedeki ve dünyadaki çıkarları açısından kendi bağımsız politikasını ortaya koymasında ısrar ediyor; KSG.

Emperyalist güçlerin bulacağı 'çözüm', çözüm değil, bir uzlaşmadır. Üstelik bu uzlaşma daha şimdiden derin görüş ayrılıklarıyla doludur, ve çatışmalara gebe.

Onlar kendi aralarında her türlü pazarlığı yaparken Kıbrıs proletaryası ve halkının kendi bağımsız çizgisini belirleme ve bunu dayatma hakkı yok mu? Bal gibi var...

- "Ama bunu yaptırarak gücü yok" diyecekler.

Yalan! O da var.

18 Temmuz 2000 mitingi, bu gücün sadece Güney Kıbrıs'ta değil Kuzey Kıbrıs'ta da bulunduğunun göstergesidir.

Onlar istedikleri gibi görüşsünler, biz kendi bağımsız politikamızı ileri götürmeliyiz.

Bizim politikamız anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti politikasıdır. Bu politikanın arkasındaki güç sadece Kıbrıs proletaryası değil, tüm dünya proletaryasıdır. Gerçek gücümüzün bilinci ile hareket etmeliyiz. Gelecek sayımızda size gerçek gücümüzü, yani global proletaryanın gücünü rakamlarla aktaracağım.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI
Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

(2) Askerlerin hukuki hakları ve ekonomik durumları ile ilgili talepleri:
Asker gündeliklerinin artırılması,
İaşenin geliştirilmesi,
Asker temsilcilerinden oluşan levazım komitelerinin kurulması,
Disiplin cezalarının kaldırılması,
Mecburi selam vermenin kaldırılması,
Erlere dayak cezası uygulayan subay ve astsubaylar için sert ceza verilmesi,
Vazife dışında sivil elbise giyme hakkı,
Her gün barakadan çıkma hakkı,
İzin ve izinde olduğu sürece fazla ödeme,
Evlenme hakkı,
Asker ailelerinin beslenmesi,
Gazetelere abone olma hakkı,
Sendika kırma hakkı,
Oy verme hakkı; siyasi toplantılara katılma hakkı. Birçok emperyalist ülkede, orduların büyük bir oranı ezilen millî azınlıklardan asker almaktadır. Halbuki subayların ya tamamı ya da büyük bir kısmı ezen ulustan gelmektedir. Bu olgu, ordu içinde devrimci çalışma için çok müsait bir temel yaratmaktadır. Bu nedenle asker kitlelerinin çıkarları için ileri sürdüğümüz kısmi talepler arasına bu ezilen azınlıkların ihtiyaçları ile ilgili talepler ilave edilmelidir (örneğin, kendi bölgelerinde askeri hizmet, tatbikatta ve talimatta millî dilinin kullanılması vb.).

47. Yukarıda iki bölümde bahsedilen talepler (ancak bir kısmı belirtilmiştir) sadece orduda değil, parlamentoda, kitle toplantılarında vb. de ileri sürülmelidir. Bu talepleri destekleme propagandası somut bir karakter kazanmadıkça başarılı olmaz. Bunu sağlamak için yapılması gerekenler şunlardır:

1. Orduyu, hizmet şartlarını, askerlerin ihtiyacı ve taleplerini yakından tanımak. Bu ancak ordu ile yakın kişisel temas sağlamakla mümkündür.

2. Belirli ülkelerdeki savunma sistemini ve belirli bir anda askeri sorunlarla ilgili durumu dikkate almak.

3. Belirli bir anda ordunun moral durumunu ülkedeki siyasi ortamı hesaba katmak. Örneğin, subayların seçilmesi talebi ilke olarak ancak ordu parçalanma aşamasına ulaştığı anda ileri sürülebilir.

4. Kısmi talepleri, Komünist Partisinin proletaryanın silahlanması, proleter milisleri gibi temel sloganları ile canlı şekilde birleştirmek.

Bu talepler, burjuva ordusunun devrimleştirilmesi için açık bir siyasi programla birleştirildiği takdirde devrimci bir öneme sahip olacaklardır.

Devrimci proletarya ile ittifak içinde, askerlerin çeşitli menfaatlerinin korunması için, askere çağrılmadan önce (acemi asker birliklerini, karşılıklı yardım klüpleri,

askerlik hizmeti sırasında (asker meclisleri) ve askerlik hizmeti tamamlandıktan sonra (devrimci yedek birlikleri) askerlerin örgütlenmesine özel önem verilmelidir. Ordudaki üyeleriyle ilişkilerini devam ettirmek ve yukarıdaki örgütlenmeleri gerçekleştirmekte, onlara yardım etmek sendikaların özel bir görevi olmalıdır.

48. Gönüllü ordulardaki devrimci çalışma şartları mecburi askeri ordudaki şartlardan farklıdır. Gönüllü ordularda, yukarıda belirtilen tipteki kısmi talepler için ajitasyon yürütmek genellikle daha zordur. Bununla beraber bu çalışma yapılmalıdır. Birçok hallerde gönüllü orduların proletarya (işsiz) ve yoksul köylüler tarafından oluşturduğu, askerler arasında kitle çalışması için sosyal bir temel yarattığı bir gerçektir. Bu çalışmanın biçimleri, ordunun sosyal yapısına ve askerlerin özelliklerine dikkatle uydurulmalıdır. Burjuvazinin proletaryaya karşı sınıf mücadelesi için örgütlediği özel güçlere (jandarma ve polis) karşı ve özellikle onların gönüllü birliklerine (faşistler) karşı

kitleler içinde güçlü ajitasyon yürütülmelidir. Bu güçlerin "kamu yararı"ndan, "millî polis"ten ve faşist "eşitlik"ten güvültüyle bahseden reformistlere karşı özel bir çabayla sürekli mücadele edilmeli ve kitleler arasında bu güçlere karşı derin bir nefretin uyanması ve onların gerçek karakterlerinin teşhir edilmesi için her türlü çaba sarfedilmelidir. Ancak bu güçler arasında bile Sosyal farklılaşmayı canlandırmak ve içindeki proleter unsurları kazanmak için çalışılmalıdır.

49. Ordudaki devrimci çalışma, proletarya ve yoksul köylülerin genel devrimci hareketleriyle birleştirilmelidir. Ani bir devrimci durum ortaya çıkarsa ve sanayi proletaryası sovyetler kurmaya başlarsa, "Asker Meclisleri Kurun", sloganı acil pratik önem kazanır ve asker kitlelerini, proletarya ve yoksul köylülerin iktidar mücadelesi ile birleştirme çalışmasını kolaylaştırır.

Şartlar izin verdiği yerlerde, komünistler gönüllü ordulardaki asker kitlelerini asker meclisleri sloganı altında örgütlemek v onları subaylara ve burjuvaziye karşı mücadeleye seferber etmek için çalışmalıdırlar. Belirli birliklerin sosyal yapısı bu çalışmanın yapılmasına izin vermediği yerlerde komünistler bu askeri birliklerin derhal silahsızlandırılmasını ve dağıtılmasını talep etmelidirler.

(Devam Edecek)

Nazlıca

Nazlı Şahin

Elimizde olmayan nedenlerden dolayı arkadaşımız Nazlı Şahin'in yazısını bu sayıda yayınlamıyoruz

TEKRAR ETMEKTE YARAR GÖRÜYÖRÜZ...

Elif Kara

KSG sadece sosyal demokratlar, ilerici, kendisine sol diyenler tarafından değil devrimci kesimler tarafından da eleştirilmektedir.

Sosyal demokratlar veya Kıbrıs sol kesimi dediğimiz, CTP, TKP, YBH ve Afrika çevreleri KSG'ye devamlı şu eleştiriyi getirmektedirler: "Kıbrıs'lı Türklere yok olurken siz, KSG, sosyalizmden, anti-emperyalist birleşik cepheden bahsetmektesiniz. Biz de sosyalistleriz ve sosyalizmi düşünüyoruz ama şimdi zamanı değil. Bir AB'ye girelim ondan sonra".

Devrimci kesimler ise anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti programımızı desteklediğini belirten kesimdir. Bunun doğruluğunu kabul ettiklerini söylemekle birlikte günün koşullarına göre yukarıda bahsini ettiğim kesimle yapmaya çalıştığımız ittifak siyasetini anlayamayan veya bizim anlattığımız kesim.

KSG Kıbrıs sorununa bakışını her defasında bıkmadan tekrar etmektedir;

Kıbrıs sorunu büyük emperyalist güçlerin ve bunlarla birlikte emperyalist siyasetlerine uygun hareket eden Türkiye, Yunanistan yanında bunların maşaları olan yerli burjuvaların eseridir. Yani ABD-İngiltere, AB, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'lı Türk ve Rum'ların eseridir. Emperyalistler arası ilişkilerin zora dayalı, güçlünün daha az güçlüye dayatmasıyla halledilen ilişkiler olduğunu, halledemedikleri durumda savastıklarını bildiğimize göre bu beyler Kıbrıs sorununu çözmezler diyoruz. Yapsalar yapsalar dayatmalarla bir antlaşma yapıp zamanı geldiğinde yeniden bozarlar. Güçlenen kendi çıkarları doğrultusunda veya güçlü emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hareket ederek antlaşmaları iki saniyede yok ederler. Bu durumda kalıcı bir çözüm emperyalistler tarafından yapılamayacağına göre ancak ve ancak işçi ve emekçilerin bu emperyalistlere karşı mücadeleleri sonucunda olabilir. Bu da iktidar olmayı gerektiren bir durumdur. Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için mücadeleyi gerektirir.

Buraya kadar iyi güzel de Kıbrıs'ta KSG'nin bu siyasetini benimseyen ve birlikte bu siyaset doğrultusunda çalışmak isteyen parti veya örgüt yoktur. Yukarıda da bahsettiğim gibi bunun bir sonraki baharda ele alınmasını ileri sürmektedirler. Çözüm ve AB gidebilecekleri yoldur.

KSG herhalükarda çözüm istemektedir. Gerek anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti çalışmalarıyla gerekse emperyalistlerin getirmeyi vaad ettikleri antlaşmalarda. Bunların çözüm getiremeyeceklerini bildiği halde herhangi bir antlaşmanın emperyalistler arası bir savaşın daha iyi olacağını bildiğinden "savaşmayın da nasıl isterseniz antlaşın" demektir. Herbirinin ayrı ayrı Kıbrıs'tan farklı çıkarları olan bu Kıbrıs sorununun yaratıcılarının savaşmamalarını istemektedir. Ama nasıl bir antlaşmaya varacaklarını da onlara salık vermemektedir. Bu bizim yapacağımız, getireceğimiz çözüm olmadığı ölçüde bizim onlara söyle veya böyle yapın demek onların kuyruğunda onlara akıl hocalığı yapmak demektir demektir.

Kıbrıs'taki siyasi arenadaki sol, demokrat ve ilerici çevreler ise tamamen farklı bir tutum sergilemektedirler. BMBP adı altında 41 örgütün oluşturduğu platform da kendisine temel çıkış noktası olarak "çözüm ve AB" demektir. KSG'nin de içinde bulunduğu, adı üstünde kuruluş amacı "bu memleketi bizim yapmak" olduğu halde, bu kuruluşun yaptığı çalışmalara fiilen katılarak pratik olarak bu çalışmalara katılmaktadır. Defalarca da "çözüm ve AB" istekli bildirilerin altına ismini yazdırmaktadır. KSG bunu yaparken emperyalistlere ümitlerini bağlayan bu demokrat, ilerici ve sol kesimlerden ayrı olarak devamlı kendi duruşunu, siyasetini sergilemektedir. Emperyalistlerin hepsinin birbirinden farkı olmadığını bunlardan halkın yararına birşey elde edilemeyeceğini bildirmektedir. Ama onlara emperyalistlerden AB'yi istemeyin de başka, daha iyisini isteyen dememektedir. Onların burjuva akıl hocalığına soyunmamaktadır. Gerçek bir çözümün yolunu aebch programını hayata geçirmekten geçtiğinde ısrarla bunu kabul etmeyenlere de emperyalistlerden birşey beklenemeyeceğini söyleyerek bu çevrelerin örgütlenip hareketlenmelerini sağlama çalışmasını vermektedir.

İttifak arama uğraşı ile emperyalistlerden medet ummaya yönlendirilen kitleleri yalnız bırakmama gayreti, gerçekleri gösterme gayretiyle BMBP'da bulunmaktadır.

Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için. Bunun da güçlenmekle, kitleleri örgütlemek ve enternasyonalist çalışmalarla elde edilebileceğinin bilincinde hareket etmektedir.

AB DOSYASI

Hazırlayan: Hüseyin Erdoğan

AB'NİN ORTAK

Avrupa Birliği (AB)'nin genişleme sürecinin, kendi iç yapısında yarattığı çelişkilerin, AB üyeliğine aday olan Orta ve Doğu Avrupa ülkeleri ile Kıbrıs'a zarar vereceği ortaya çıkmış bulunuyor. Yapılan uzun toplantılardan sonra, Fransa, İrlanda ve İspanya'nın büyük direncine karşın, yeni AB üyesi ülkelere yapılacak tarım yardımı kademelendirildi. Ocak 2002'de alınan Komisyon kararına göre, tarımın sübvansiyonu (desteklenmesi), "yeni" üyelerin üyeliğe alınma yılı olan 2004'de, %25 ile başlayacak ve her yıl %5 artarak, 10 yıl içerisinde "eski" üyelerin tarım performansına göre ayarlanacak. Bu amaçla ayrılan paranın az olması, yeni ülkelerde yeterli düzeyde tarım reformlarının gerçekleştirilmesini cesaretlendirmeyi hedefliyor. Halen AB'nin ortak tarım politikası gereği, AB ülkelerindeki çiftçilere ödenen sübvansiyon ve doğrudan ödemeler, AB harcamalarının yarısı kadardır. Başta Almanya olmak üzere, AB üyeleri, genişlemenin gerçekleşeceği 2004 yılından önce ortak tarım politikasının hızla yeniden yapılandırılmasını istemektedir.

Avrupa Birliği'ne yeni üyelerin katılması ile tarımla uğraşan nüfusta büyük değişiklikler meydana gelecektir. Doğu Avrupa ülkelerinde, şimdiki AB üyesi ülkelere kıyasla, çok daha fazla insan tarımla uğraşmaktadır. Bu ülkelerde tarım kesiminin gayri safi milli hasıla (gsmh)'ya olan katkısı %6 kadar iken, AB ülkelerinde bu oran %2'den azdır. Yine bu ülkelerde çalışan nüfusun %22 kadarı, tarım kesiminde yer alırken, AB'de bu kesimin oranı sadece %4.5 olup, Almanya'da ise sadece %2.8'dir. Öte yandan aday ülkelerde verimlilik gücü çok az olup, AB ortalamasının %10'u kadardır.

Genişlemiş AB'nin tarım kesimiyle bütünleşecek olan aday ülkelerin tarımında, üretim artışına ve rasyonalizasyona doğru önemli bir yönelim olacaktır. AB toplam üretiminde %50'lik bir artış olurken, tarım kesiminde istihdam edilen nüfus da, 10 milyondan 6 milyona inecektir.

Tarımın sübvansiyon edilmesi (desteklenmesi) politikası, küçük ve orta boy işletmelerin şimdiye kadar ayakta kalmasını sağlıyordu. Ama genişlemiş AB'de bunun sonu gelecektir. Politikacılar ve ekonomi uzmanları, geçmiş sistemin artık finanse edilemeyeceğinde birleşmektedirler. Şimdiki AB ülkelerinde var olan yüksek düzeydeki sübvansiyonlar, sistematik olarak azaltılacak ve tarım kesiminin yok oluşu hızlanacaktır.

Batı Avrupa'dan gelen ucuz tarım ürünleri, halen Polonya köylülerini iflasa sürüklemiş bulunuyor. Genişlemeden en çok yarar görenlerden olan Alman işletmeleri, bu yıl içinde Polonya'ya yapılan dış satımda %18 artış gerçekleştirmiştir. Ama Almanya, AB kasasına, diğer üye ülkelere kıyasla yaptığı yüksek miktardaki ödemeleri (Brüksel'de toplanan sübvansiyonlar, bölgesel yardımları gibi) azaltmak istemektedir. Bu da ancak ortak tarım politikasının yeniden yapılandırılması ile olasıdır. Öte yandan Güney Avrupa ülkeleri olan İspanya, Yunanistan ve Portekiz, AB'nin genişlemesinin kendilerine pahalıya mal olacağını bile bile, buna onay vermişlerdir. Bu ülkeler, Brüksel'de toplanan yapısal yardım paralarının, tarım kesimi daha zayıf olan Doğu Avrupa ülkelerine akmasından korkmaktadırlar. O nedenle, AB genişlerken fatura, yeni ülkelere çıkartılacak ve tarım sübvansiyonları düşük düzeyde tutulacaktır.

KIBRISLI ÇİFTÇİLER AB ÜYELİĞİNE HAZIR MI?

Kıbrıslı çiftçilerin, yaklaşan AB üyeliğinin ülkenin tarım kesimine getireceği değişikliklere uyum sağlamak için hazırlıklara başlamış bulunduğu bildiriliyor. Geçtiğimiz yıllarda AB ülkelerinden kolaylıkla satın alınan meyve ve sebze türlerinin artması üzerine, Kıbrıslı çiftçiler, yarım milyonluk ve korunan bir pazardan, 500 milyonluk AB pazarına açılmanın dönüşüm sancılarını yaşıyor.

1998'dan bu yana Kıbrıs Temsilciler Meclisi'nden AB ile uyumu

amaçlayan 700 yeni yasa geçmiş bulunuyor. Bu yasaların çoğu, üzerinde fazla durulmadan yasama organından hızla geçirildi. Sadece Mayıs-Ağustos 2002 arasında 50 yeni uyum yasasını kabul eden Meclis'in, 2002 yılı sonuna kadar, uyum yasalarının sayısını 751'e çıkarması beklenmektedir. Ağustos 2002'ye kadar yapılan uyum görüşmelerinde, 30 konudan 28'i ile ilgili bölümler bitirilmiş olup, "Tarım" başlığı, görüşülmesi henüz bitirilmemiş bölümlerden biridir.

Ağustos 2002'de yayımlanmış olan Avrupa Komisyonu'nun Kıbrıs'a ilişkin 22 sayfalık tarım raporuna göre, Kıbrıslı her üç çiftçiden bir tanesi, gelirini sadece tarımdan elde etmekte olup, yarım-gün çiftçilik yapanların %90'ı, gelirlerinin %50'sinden fazlasını tarım dışından elde etmektedir. Kıbrıs'ın Rum kesiminde, tarım, balıkçılık ve ormancılık alanında çalışan nüfus, 14 bin kişi kadar olup, bütün çalışanlar içinde %9.2'lik bir oranı oluşturmaktadır. Tarım nüfusu oranı, diğer AB üye aday 12 ülkede, ortalama %22 iken, 15 AB üyesi ülkede %4.3'dür. 2000 yılında Kıbrıs'taki tarımın gsmh'ya katkısı %3.5 iken, bu oran AB ülkelerinde ortalama %2.0'dir. (Cyprus Weekly, 2 Ağustos 2002)

Kıbrıs'ın Rum kesiminde değişen pazar yapısı ve artan yabancı sayısı, tüketim alışkanlıklarını da değiştirmeye başlamış bulunuyor. 1996 yılından bu yana, ithalat kotaları kaldırıldı, elma, armut, kivi gibi meyveler, daha düşük fiyatlarla ve daha çok

miktarlarda satılmaya başlandı.

Kıbrıslı üretici ve ihracatçıların karşılaştıkları en önemli sorunlar, Kıbrıs ürünlerinin su azlığı, parçalara bölünmüş tarım arazisi ve düşük düzeydeki makine kullanımı gibi üretimin yüksek maliyetine yol açan unsurlar ile Kıbrıs'ın ihracat pazarlarına olan coğrafik uzaklığının yol açtığı ulaşım zorlukları yanında, ürün çeşitliliği, kalitesi ve fiyatındaki çetin yarışma yüzünden düşük rekabet şansına sahip olmasıdır. Hükümet, üreticilerin bu sorunlarına yardımcı olmak için, üreticilere kuraklığa dirençli türlerin ekilmesi, meyve ve sebze çeşitlerinin iyi pazarlama koşulları ile teşvik edilmesi, fazla ürünün pazardan geri çekilmesi veya işlenmesi için sanayiye yönlendirilmesi gibi çeşitli yardımlarda bulunmaktadır.

Yerli üreticiler her yıl, İngiltere, Almanya, Fransa ve Avusturya gibi AB ülkeleri yanında İsrail ve Katar'a 5 bin tondan fazla pancar, maydanoz,

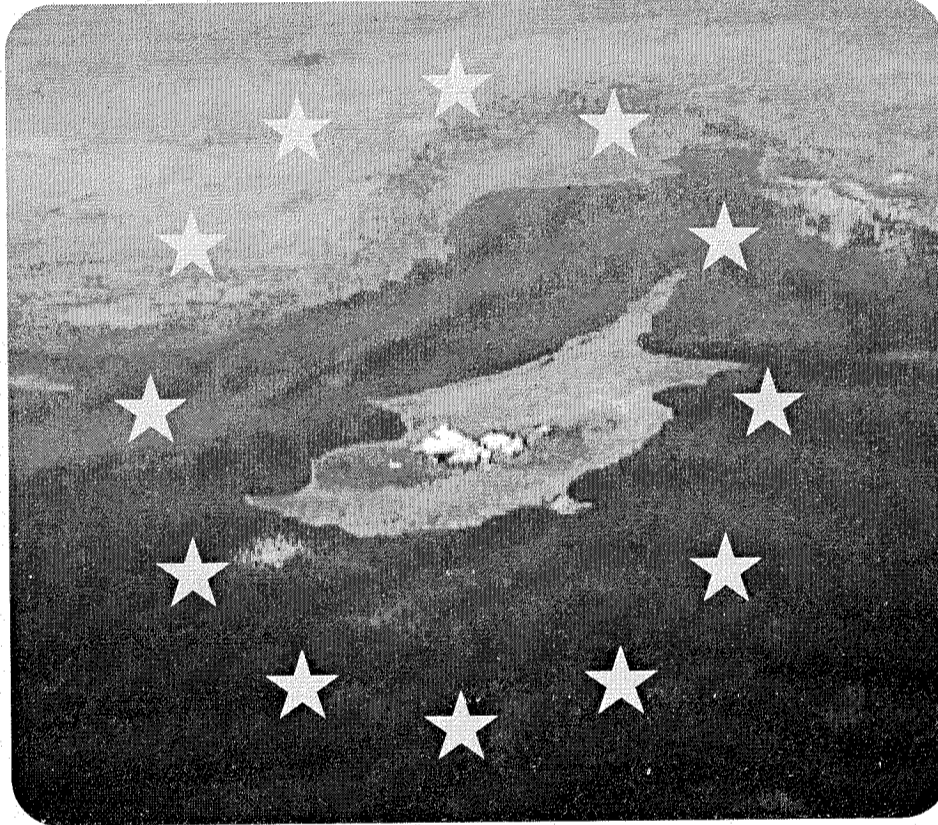
ıspanak ve patates gibi çok çeşitli tarım ürünü ihraç etmektedir.

2000 yılında en fazla ihraç edilen ürün, çoğu İngiltere'ye gönderilen 2,300 tonluk kolyandro'dur.

Kıbrıs Tarımsal Ürünler Denetleme Dairesi Başkanı Yannakis Şekeris'e göre, Kıbrıs AB üyesi olduğu zaman, ihracattaki sınırlamalar veya kotalar kalkacak ve üye ülkeler arasında mal satışı özgürleşecektir. Kıbrıs halen masa üzümü ihraç etmektedir, ama Ağustos 2002'de bu kota dolmuştur. Sultanî üzüm ihracatı geçen yılın son aylarında en iyi durumuna yükselmişti.

Kıbrıs Tarım Bakanlığı'nın Bahçivanlık Dairesi Müdürü Tomas Papandreu ise, Kıbrıs'ın AB üyeliği öncesinde, çiftçilerin bazı değişiklikleri gerçekleştirmek için hazırlıklı olmaları gerektiğini vurgulamıştır. Şimdi 500 bin kişilik tüketici grubuna hitap ediliyorken, o zaman milyonlarca tüketiciye hitap edilecektir. Hükümetin halen çiftçilere vermekte olduğu sübvansiyonlar, Kıbrıs AB üyesi olunca artık verilmeyecektir.

Halen hükümet tarafından Rum üreticilere verilmekte olan tarım sübvansiyonları, 100 milyon KL tutmaktadır. Bunun yarıya yakın miktarı, "yeşil kutu" denen ve yatırım veya sulama gibi teşvikleri kapsamaktadır. Geriye kalan 58 milyon KL, 2004 yılına kadar yavaş yavaş 50 milyon KL'na kadar azaltılacaktır. Tahıl Komisyonu, yerel üretimin hepsini satın almak için çok fazla para öderken, arpayı da hayvan üreticilerine 1974'deki fiyatlar üzerinden satmayı sürdürmektedir. Kıbrıslı Rum tahıl üreticilerine göre, Kıbrıs'ın AB'ye girmesi ardından, tahıl üretiminin üzerine bir kabus düşecek ve yüzlerce dönümde tahıl üretimi yapılamayacaktır.

TARIM POLİTİKASI VE KIBRIS

Tahıl Üreticileri (SEDİS) Başkanı Mikis Neofidu'ya göre, Kıbrıs Rum kesiminin AB'ye girmesi halinde, ada ithal arpa ile dolacak ve ithal arpa, Rum yönetiminin satın aldığı 126 KL'dan %60-65 daha ucuz olan, 40-50 KL'na satılacaktır.

Hükümet, üreticilerin ürettikleri sebze ve meyvelerin kalitesini geliştirmelerini ve ürettikleri miktarı azaltmalarını teşvik edecektir. Yerli üreticiler şimdi, her türlü sebze ve mango, avokado gibi tropikal meyveleri üretmektedir. Yeni ürünler yetiştirilmeyecektir. Pazar, mevsim ve üretim maliyetleri gibi birçok unsurdan etkilenmektedir. Çiftçiler, üretimle ilgili yeni teknikleri öğrenecek veya teknolojilerini geliştireceklerdir. (Cyprus Mail, 3 Mart 2002)

AB'NİN KIBRIS'A TARIM ALANINDAKİ ÖNERİLERİ

10 Mart 2002 tarihli Simerini gazetesinin belirttiğine göre, Avrupa Komisyonu'nun tarımla ilgili önerileri, Rum çiftçi ve hayvancılığı tarafından hayal kırıcı ve endişe verici olarak karşılanmaktadır. Buna göre, 2010 yılına kadar dön, tarım-hayvancılık alanında çalışanların %30-40'ının, zorunlu olarak meslek değiştirmeleri gerekecektir. Çünkü AB'nin finansman programlarında bu kişilere yer verilmeyecektir. Gazetenin AB belgesine dayanarak verdiği bilgiye göre, AB'ye tam üye olduğunda AB'nin Kıbrıs tarımı için önerdikleri "balta" görevi yapacak ve şu sonuçları getirecektir:

* Saman ve kuru hayvan yemi miktarı: AB, bu üretimi sıfırlamayı önermiştir. Güney Kıbrıs ise buna karşı çıkmıştır. AB'nin tutumunu değiştirmesi durumunda, Güney'de et ve süt fiyatları tırmanacak ve bu ürünlerin rekabet gücü büyük oranda düşecektir. Nitekim Kuzey Kıbrıs'taki durumla ilgili olarak konuşan Yakın Doğu Koleji Fen Bölüm Başkanı Cem Hami de, AB'ye girilmesi halinde, sütün Kuzey Avrupa ülkelerinden getirilmesinin daha ucuza mal olacağını kaydederek, yıllardır hayvan besiciliğinde yeterli büyüme yapılmadığı için de hayvan besiciliğinin zorunlu olarak biteceğini söylemiştir. Hami'nin verdiği örneğe göre, İngiltere'de sütün litresi 18 peni'ye satılırken, Kuzey Kıbrıs'ta 22 peni'ye satılmaktadır. (Kıbrıs, 15 Ağustos 2002)

* Armut ve kuru üzüm üretim miktarının sıfırlanması önerildi.

* Birlik fonlarından ödenek aktarılacak tarım işletme alanları: Rum yönetimi 89,183 hektar talep ederken, AB 54,098 hektar önerdi, yani %40'tan fazla küçülme istedi.

* Tahıl alanı: Rum Yönetimi 15 bin hektar talep etti. AB, 5 bin 883 hektar önerdi.

* Zeytinyağı: Rum yönetimi 6 bin 500 tondan fazla üretim talebinde bulunurken, AB 6 bin ton önerdi.

* Domates: 10 bin ton talep edildi, AB 4 bin 71 ton önerdi.

* Limon: 5 bin ton talep edildi, 2 bin 986 ton önerildi.

* Greyfruit: 30 bin ton talep edildi, 10 bin 812 ton önerildi.

* Portakal: 21 bin ton talep edildi, 14 bin 996 ton önerildi.

* Mandarin: 15 bin ton talep edildi, 13 bin ton önerildi.

* Tütün: Talep edilen bin ton, önerilen 320 ton.

* İnek sütü: Talep edilen 150 bin ton, önerilen 131 bin ton.

Yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi, AB, Kıbrıs'ta tarım kesiminde çalışan nüfusu önemli ölçüde azaltmayı ve bugünkü üretimi %40 oranında daraltmayı hedeflemektedir.

RUM ÇİFTÇİLER HUZURSUZ

Kıbrıs Rum çiftçiler, Mart 2002'de, "bardağın taştığını" duyurarak, çeşitli eylemler yaptılar. Kıbrıs Rum basın haberlerine göre, yapılan toplantılara 500 kadar Rum çiftçi, bütün partilerden milletvekilleri ve örgüt temsilcileri katıldı. Toplantılarda, AB ile "Tarım" başlığı konusundaki görüşmelerin belirsizliği, yabancı mevsimlik işçi çalıştırılması konusu, patates üreticilerinin sosyal sigortalar fonuna olan borçlarının silinmemesi, hektar başına ödenek planının uygulanması, akaryakıt fiyatları, yüksek üretim bedeli, Rum ürün-

lerinin azalan rekabet gücü gibi konular ele alındı. Kıbrıs Rum hükümetinin uyguladığı politikanın, yukarıda sayılan sorunları çözmekten uzak olduğunu düşünen çiftçiler bir dizi eylem kararı aldı. Rum çiftçi örgütleri, Güney Kıbrıs'ın "Tarım" başlığında uyuma ilişkin AB önerilerini içeren rapor hakkında çok geç bilgilendirilmelerine tepki göstererek, taleplerini içeren bir muhtırayı Rum Bakanlar Kurulu'na iletiler. Daha sonra Larnaka ve Mağusa kazalarından yüzlerce çiftçi, 300 traktörlük konvoy ile Larnaka dışındaki karayolunu kestiler ve ardından da 4 çiftçi birliğinin temsilcileri, Lefkoşa'daki Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nı ziyaret ederek, şikayetlerini bildirdiler.

Kıbrıs'ın AB görüşme heyeti başkanı Yorgos Vasiliyu ise yaptığı bir açıklamada, AB'ye girdikten sonra da Kıbrıs Hükümetinin çiftçilere yardım edeceğinin teminatını verdi. Vasiliyu'nun açıklamasına göre, Kıbrıs hükümeti tarafından desteklenecek ürünlerin listesi Brüksel'e gönderilecek ve 10 yıllık geçici bir dönem talep edilecektir. Vasiliyu, bu açıklamayı Tarım Bakanı'nın yanı sıra, Maliye ve Ticaret Bakanlıkları temsilcileri ile yapılan bir toplantının ardından yaptı.

Rumca Fileleftheros gazetesi, 21 Mart 2002 tarihli nüshasında, Rum Tarım, Doğal Kaynaklar ve Çevre Bakanı Kostas Themistokleus'un, Rum çiftçilerin gelirlerinin azalmasından kaçınılması amacıyla, AB'nin tarım konusundaki sübvansiyonlarında Brüksel'den farklı bir uygulama istendiğini yazdı. Gazete, birkaç gün önce Brüksel'de AB üyesi ülkeler Tarım Bakanlarının, aday ülkeler Tarım Bakanları ile yaptıkları toplantıda, Rum tarımının özelliklerinin ortaya konulduğunu anlattı. Gazeteye göre AB, aday ülkeler üreticilerine, üye ülkeler üreticilerinden daha düşük sübvansiyon önermektedir. Rum bakan yaptığı konuşmada, Kıbrıs'ın diğer aday ülkeler gibi başka AB programlarından destek almadığını ve bu özelliğin dikkate alınması gerektiğini söyledi. Fileleftheros gazetesi, soruna çözüm bulunmaması durumunda, AB üyeliği ile birlikte Rum tahıl üreticilerinin gelirlerinde ciddi düşüşler olacağını belirtti. Gazete, yapılan bir incelemeye dayanarak, Kıbrıs, AB'a şimdi üye olmuş olsaydı, bir çiftçinin gelirinin dönüm başına 14 KL 86 sent azalmış olacağını kaydetti.

Rusya Çeçenistan'a Saldırıya Hazır!

Rusya Çeçenistan'a saldırılarını artırma kararı aldı. Gerekece olarak Rusya'ya karşı saldırıların çoğalacağı ihtimalini öne sürmektedir.

Rus haber ajansının açıklamalarına göre son 24 saatte 25 Çeçen öldürülmüş.

Bir Rus helikopterin Çeçenistan'da düşmesi ardından, Rusya Savunma Bakanı Sergey İvanov Cumartesi saldırıya geçile-

ceğini açıkladı. İşin ilginç noktası, düşürüldüğü ilan edilen bu helikopterin kayıp ilan edilmesidir.

Bu arada komşu ülke Dagesistan'da Mayıs ayında Askeri alanların bombalanması ile bağlantılı olduğu sanılan iki kişi tutuklandı. Şimdiye kadar 6'dan fazla kişi bu olayla ilgili olarak tutuklandı.

İvanov, Çeçenistan'da Rusya'nın askeri varlığını azaltma planlarının geri çekildiğini vurguladı.

Bu arada işin ilginç bir yanı da, Rus Yetkili'lerin konu ile ilgili olarak haber ajanslarına kısıtlama getirmeleridir.

Muhabirlerin ağzından çıkabilecek tek cümle, tehdit unsuru olan her bölgeye Rusya'nın operasyonlar düzenlemekte olduğudur.

Düşünce ve haber özgürlüğü diye buna derler!

KTNÜB, Üreticinin Birliği ve Perspektifi

2 Kasım 2002 tarihinde Kıbrıs Türk Narenciye Üreticileri Birliği (KTNÜB) olağan Genel Kurul'u yapıldı. Genel Kurul'da yeni başkan ve yönetim kurulu seçildi.

Kuzey Kıbrıs'ın ihracatının %50 civarında bir miktarını narenciye oluşturmaktadır. Bu miktar bir ülke ekonomisinde büyük ve ağırlıklı bir sektörün oluştuğunu ifade eder. Kuzey Kıbrıs'ta da durum böyledir.

Bu çapta bir sektörün (bugün batmış olmasına rağmen) normal şartlarda ülkenin sosyo-ekonomik ve sosyo-politik yapısında ağırlıklı olarak söz sahibi olması gerekir.

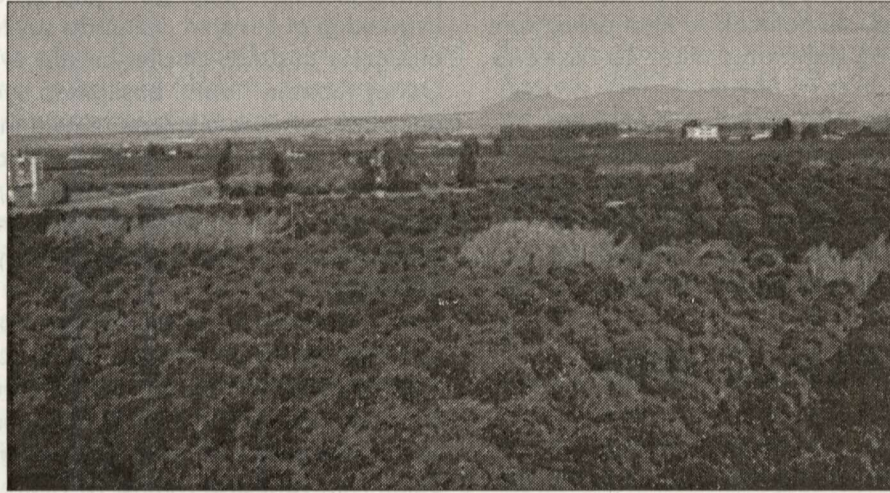
Ancak Kuzey Kıbrıs'ta bu böyle değildir. Çünkü narenciye üreticileri hiçbir zaman birlik olmadılar, sorunların kaynağını doğru teşhis edemediler, yapısal değişikliğe gidecek herhangi bir vizyon geliştirmediler.

Narenciye üreticilerinin toplumsal yapı içerisindeki potansiyel güçlerini TC yönetimi ve Denktaş-UBP sömürge rejimi çok iyi çözümlenmiştir. Üreticinin birlik olmaması için elinden geleni yaptı, yapmaktadır. Sektördeki diğer unsurların, örneğin paketleme evlerinde çalışan işçilerin, kesim ekiplerinin vs., da örgütlenmemesi, örgütlüyse örgütün dağıtılması için her şeyi yaptı. Kuzey Kıbrıs'ın en güçlü sendikası Tarım-Sen'in nasıl dağıtıldığı anılardadır.

Üretici, Kıbrıslı Rumların terk etmek zorunda bırakıldığı narenciye bahçelerinde üretim yapmaktadır. Bu durum rejim tarafından üreticiler üzerinde sürekli bir tehdit unsuru olarak kullanıldı. Üreticinin küçük burjuva köylü mentalitesi siyasi manevralarla manipüle edilerek, KTNÜB'ün karşısına sürekli olarak iki hatta üç farklı üretici örgütü çıkarıldı. Geçen yıl da UHH destekli Kuzey Kıbrıs N. Ü. B. kuruldu.

TC ve sömürge rejimi sektörün ekonomik güç olarak yıkılması ve sadece ölmeyecek kadar ayakta durabilmesini öngören politikalar

uyguladı, uygulamaktadır. Son yıllarda yaşanan ekonomik krize ve narenciyedeki ihracat güçlüklerine rağmen, hâlâ daha narenciye gelirinden çeşitli fon adı altında para

gasbedilmektedir.

Diğer taraftan ise, üreticiye sözde teşvik adı altında TC kaynaklı birtakım primler, örneğin damla sulama, elektrik ve gübre sübvansiyonu gibi, ağır aksak, çoğu zaman sözde kalan, katkılarla üretim ayakta tutulmaya çalışılmaktadır.

Oysa ki narenciye üreticisinin normal şartlarda TC'nin sadaka niyetine verdiği primlerine ihtiyacı yoktur. TC ve onun sömürge rejimi 1974'ten beridir üreticiyi inek gibi sağdı ve sağmaktadır. 1995 yılına kadar ürün Avrupa ülkelerine ihraç edilmekteydi. O yıl Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD) Kuzey Kıbrıs ürünlerinin Avrupa pazarlarına ancak gümrüklü olarak girebileceği kararını almış, bu da Kuzey Kıbrıs ürününün Avrupa pazarındaki rekabet şansını sıfırlamıştır. Ve ihracat durmuştur.

ABAD kararının alınmasında baş sorumlu kimdir? Konunun ABAD'na gitmesini yaptıği hukuk dışı uygulamalar ile provoke eden ve dava esnasında da bırakın savunma yapmayı, davayla hiçbir şekilde ilgilenmeyen TC ve onun sömürge rejimidir. Amaç Kıbrıslı Türklerin ekonomik olarak güçlenmesini engellemek, bağımsız bir ekonomik ilişki sistemine girmelerini

engellemek ve onları TC'ye muhtaç duruma düşürmektir. Bunda da başarılı olunmuştur. Bu gerçeklere rağmen hâlâ daha halka "Avrupalılar Kıbrıslı Türklere ambargo uygulamaktadırlar"

yalanını söylemektedirler.

1974'ten sonra kurulan sömürge rejimi, Kıbrıs Lirası'nı tedavülden kaldırarak, yerine Türk Lirası'nı koymuştur. TL'nin enflasyonist yapısı ve yüksek faizler genel olarak tarım sektöründe, özel olarak da narenciyede yatırıma ve hele teknolojik yatırıma kesinlikle olanak tanımamaktadır. Tüm girdiler, elektrik, mazot, gübre, ilaç, yedek parça vs. döviz üzerinden üreticiye satılmakta, fakat buna karşılık ürünü hiç bir değeri olmayan TL ile alınmaktadır. Bu da üreticinin hem sömürge rejimi ve hem de bu rejimin kolladığı bir avuç sahtekar, hırsız sözde tüccar tarafından acımasızca sömürülmesini getirmektedir.

Üreticinin ekonomik bir güç olarak ortaya çıkabilmesi ve bu sömürüye karşı durabilmesi için yapması gereken tek şey, ürettiği ürünün ihracatçısı ve pazarlamacısının da kendisinin olmasıdır. Bugüne kadar üreticinin bu yolda örgütlenebilmesi için doğan fırsatlar TC ve rejim tarafından engellenmiştir. Örneğin, iflas eden Sunzest Ltd.'e ait tesisler üreticilere ait bir Koop. işletmesine devredilmesi gerekirdi. Bir arpalıktan başka birşey olmayan Cypfruvex'in yine üreticilere devredilmesi gerekir. Ancak Sunzest

tesisleri TC girişimleri ile TC'li Menar isimli bir mafya bozuntusu şirkete verildi ve bu tesislerde çalışan işçiler sokağa atılırken, temelinde üreticinin alın teri olan bu tesisler sökülerek yağmalandı. Bir KİT olan Cypfruvex, bilinçli olarak batırıldı ve bugün UBP'nin çiftliği haline getirildi. Cypfruvex bugün TC'li tüccar kılıklı sahtekarların üreticiyi sömürdüğü, ürününü çaldığı, parasını gasbettiği bir basamak durumundadır. Üreticinin parasıyla satışılan, gerçekte üretime ait olan bu tesis de, yakında özelleştirme adı altında, bilinen hırsızlara, peşkeş çekilmeye çalışılacaktır. Bu önlenmeli ve Cypfruvex'e üretici ne pahasına olursa olsun sahip çıkmalıdır.

Tüm bunlar karşısında KTNÜB eski başkanı ve yönetimleri ne yaptılar? Yatıp kalkıp TC yöneticilerine, elçilerine, memurların şükran çektiler. Sorunların gerçek sorumlusu olan TC ve sömürge rejimine karşı üreticinin haklarını koruyacak bir vizyon geliştiremediler. Bir şekilde sus payı ve rüşvet niyetine verilen teşvik ve primler karşılığında TC yetkilileri şükranına boğuldu. Üreticinin dünya ile ve özellikle de Güney Kıbrıs ile bağı kurulmadı, üretimde ve pazarlamada yeni teknoloji ve açılımlar getirecek bir vizyon geliştirilmedi. TC'nin dayattığı ekonomik politikadan ve paketlerden en büyük zararı gören narenciye üreticisinin örgütü KTNÜB, maalesef, kurulurken TC'nin dayatmalarına karşı çıkarak ilerici bir hamle yapan ve ülkeye sahip çıkma misyonunu üstlenen BMBP hareketi içerisinde yer almadı ve bu hareketi desteklemedi.

Bugün üretim faaliyetinde büyük zorluklar ve ekonomik çıkmazlar içinde olan narenciye üreticisi ve örgütü KTNÜB sosyo-ekonomik ve siyasal durumu doğru değerlendirmelidir. Ülkenin bağımsızlığı ve demokratikleşmesi gerçekleşmediği sürece, kendi kaderini kendisi belirlemediği sürece sorunların ortadan kalkmayacağını anlamalı ve ona göre kendine yeni bir mücadele perspektifi çizmelidir. Kendisini yok olmaya götürenlere şükran çekmekle, gerçekten yok olmaktan başka bir yere varılamaz.

Bir İşçi İle Söyleşi

Röportaj: Canan Onurer

KSG: kaç yıldır burada çalışıyorsun.
İşçi: Burada, Kıbrıs'ta, iki yıllık işçiyim.
KSG: Çalışma koşullarınız nasıl?
İşçi: Günde 8 (sekiz) saat çalışıyorum. Emeğimin karşılığını alamıyorum. İş süresinden şikayet etmiyorum. Bana yönelik kötü davranışlar oluyor. Bağırma, kızma gibi. Haftanın 7 (yedi) günü çalışıp hiç izin vermemeleri de kötü. Hiçbir sosyal güvenliğim ve sigortam da yok.

KSG: Bu koşullardan memnun musun?
İşçi: Memnun olsam da olmasam da çalışmak zorundayım. Evimin masraflarını karşılamak zorundayım. Koşullar tabii ki iyi olabilirdi ama değil.
KSG: Koşulların nasıl olmasını isterdin?
İşçi: İlk başta işverenin sigorta, maaş konusunda benim söylememe gerek kalmadan yatırımlarını yapması gerekirdi. Eğer işveren bunu biliyor da yapmıyorsa bu onun sadece kendisini düşündüğünü gösterir. Beni asgari ücretle çalıştırıyor. Ücretimin 150milyonu ev kirasına, 60-

70milyonu elektrik-su vs.mutfağa 180milyon kalır, o da yetmez. Evde dört kişi var. Baş kaldırsan olmayacak çünkü sadece ben yaparsam beni işten atarlar. İşçiler arasında birlik yok. İşçiler birlikte başkaldırsak sorun çıkmaz. Yalnız başkaldırmanı işten atarlar ama birlikte yaparsak birşey yapamazlar. Bize işverenin yatacak yer ve yemek sağlaması gerekir. Ben daha iyi durumda olanlarıyım. Aramızda çok daha kötü durumda olanlar var. Devletin aynı zamanda fakir halkı ve çocukları koruması lazım.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kkctc.net
web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk